

Helga Zepp-LaRouche om 'Besked fra Biden- administrationen: Atomkrig er en reel mulighed'

6. februar (EIRNS) –Følgende er en oversættelse af Helga Zepp-LaRouches hovedartikel i det tyske tidsskrift Neue Solidarität, nr. 6, den 11. februar 2021:

Forholdet til Amerika vil ikke være let endnu et stykke tid fremover. I betragtning af de forskellige strategidokumenter mod Rusland og Kina samt udsagn fra førende militærofficerer lyder præsident Bidens meddelelse i hans første udenrigspolitiske tale – "Amerika er tilbage" – som en skjult trussel. Under hans ledelse sagde han, at de dage, hvor USA vil "lægge sig fladt ned", når de står over for Ruslands aggressive handlinger, er forbi, og Kinas aggressive tvangsforanstaltninger vil blive imødegået. Titlen på hans tale var "Amerikas plads i verden", og ifølge Biden er denne plads overalt i verden. Regeringer såvel som ansvarlige borgere overalt i verden skal straks begynde at reflektere over, hvordan de vil reagere på de erklæringer om politisk hensigt, der er hørt i forbindelse med Bidens tiltrædelse.

De mest chokerende udsagn kom fra adm. Charles Richard, chef for den Amerikanske Strategiske Kommando, der skrev i februarudgaven af USA Flådeinstitutets Proceedings:

"Der er en reel mulighed for, at en regional krise med Rusland eller Kina hurtigt kunne eskalere til en konflikt, der involverer atomvåben, hvis de opfatter, at en konventionel krigs nederlag ville true regimet eller staten. Derfor må det

amerikanske militær flytte sin hovedantagelse fra 'brug af atomvåbner er ikke mulig' til 'brug af atomvåbner er en meget reel mulighed' ... ”

Det burde være klart, at admiral Richard her taler om 3. verdenskrig, hvilket sandsynligvis ville betyde tilintetgørelse af menneskeheden. Som MIT-atomvåbenekspert Theodore Postol blandt andet gentagne gange og overbevisende har hævdet, er den afgørende forskel mellem konventionelle krig og en atomkrig faktisk det, at en atomkrig ikke forbliver begrænset. Men NATO's utopiske fraktion mener tværtimod, at en begrænset atomkrig kunne blive "vundet". Og hvilke "regionale konflikter" kunne man overveje? En konflikt ved den russiske grænse på grund af Aegis-baserede missilforsvarssystemer i Polen og Rumænien? Eller vedrørende det østlige Ukraine, hvor Europa bliver krigsskuepladsen? En konflikt mellem Israel og Iran eller en eskalering af spændingerne omkring Taiwan?

Admiral Richards uhyrlige bemærkninger skal betragtes på baggrund af adskillige forskellige strategiske papirer og doktriner, hvor det meste perfide er et dokument udgivet af Atlanterhavsrådet den 28. januar. Dokumentet er underskrevet "Anonym", som er "en tidligere senior regerings embedsmand med dybdegående ekspertise og erfaring med at beskæftige sig med Kina," ifølge beskrivelsen i forordet af Frederick Kempe, lederen af Atlanterhavsrådet. Dokumentet på 85 sider, der er beskrevet som et af de vigtigste, Rådet nogensinde har offentliggjort, har titlen "Det længere telegram: Hen imod en ny amerikansk Kina-strategi (The Longer Telegram: Toward a New American China Strategy)", i eksplicit henvisning til dokumentet "Lang telegram (Long Telegram)" fra 1946, der også blev offentliggjort anonymt i sin tid af George Kennan, hvor han opfordrede til en inddæmningspolitik mod Sovjetunionen.

Denne nye anonyme forfatter opfordrer åbent til et kup imod præsident Xi Jinping og hans "indre kreds" for at erstatte ham med oppositionsledere inden for det kinesiske kommunistparti. Da styrtningen af hele det kommunistiske parti med sine 91

millioner medlemmer ikke har nogen chance for at få succes, siger han, at den amerikanske strategi skal forblive "laserfokuseret" på Xi Jinping og sigte mod at opsplitte CCP-ledelsen, hvor højtstående partimedlemmer er uenige i Xis politiske retning og hans uendelige krav om absolut loyalitet. Man skal hjælpe disse kredse i CCP-ledelsen med at komme til magten, der i modsætning til Xi Jinping ikke ønsker at implementere deres egen kinesiske model for en international orden, men vil underkaste sig den USA-dominerede verdensorden. Xi har ifølge "Anonym" til hensigt at projicere Kinas autoritære system over hele verden og udgør ikke længere et problem kun for den USA-ledede liberale internationale orden og amerikanske forrang, men et alvorligt problem for hele den demokratiske verden.

Lad os forstille os følgende tænkeeksperiment. Hvordan ville den tyske regering reagere, hvis en førende russisk tænketank offentliggjorde en undersøgelse, der opfordrede til at kansler Merkel og hendes inderkreds skulle væltes med laserlignende præcision, for at hjælpe med til, at en fraktion i CDU, der ville være underordnet Moskvas interesser tager magten, mens chefen for de strategiske våben samtidig talte om, at en atomkrig er sandsynlig? Der ville være et hidtil uset oprør i hele Tyskland! Det bør ikke overraske nogen, at chefredaktøren for Kinas Global Times, Hu Xijin, reagerede på artiklen af admiral Richards med en opfordring til Kina om, at opbygge et atomarsenal på 1.000 atomvåben for at gøre Kinas anden-strejke-kapacitet troværdig.

Både i Atlantic Council-dokumentet og i det officielle papir fra USA's Udenrigsministeriums Kontor for politisk planlægning (Office of Policy Planning) med titlen "Elementerne i den kinesiske udfordring (The Elements of the Chinese Challenge)" er det klart, at det er succesen med den kinesiske økonomiske model og hastigheden af dens teknologiske innovation, der betragtes som truslen mod amerikansk dominans i verden. Det var en forkert beregning at antage, at Kinas integration på

verdensmarkedet, ved at tilslutte sig WTO, automatisk ville føre til, at nationen ville vedtage den vestlige neoliberale demokratimodel, siger Udenrigsministeriets papir. For Kina opbyggede også sin egen "marxist-leninistiske" model af en autoritær stat, domineret af "partiets ekstreme fortolkning af kinesisk nationalisme." Derudover fortsætter det, at Kina er fast besluttet på at skabe en "national foryngelse", der skal kulmineres i transformation af den internationale orden.

Vi kan selvfølgelig ikke kommentere på alle de ekstremt fjendtlige beskyldninger i de to papirer, da Udenrigsministeriets dokument er 72 sider langt. Sammenfattende kan det siges, at stort set alle anklager, der påstås mod Kinas politik, er en projicering af deres egne politikker og intentioner. Der gøres ikke noget forsøg på at forstå Kina ud fra dets 5.000-årige historie og kultur, og der erkendes heller ikke, hvor stor en civilisationspræstation det var for Kina at løfte 850 millioner mennesker ud af ekstrem fattigdom i løbet af de seneste årtier. Fra dette perspektiv betragtes naturligvis Silkevejsinitiativet ikke som en økonomisk politik, der tillader udviklingslande at overvinde deres underudvikling for første gang nogensinde, men som bevis på Kinas intentioner om at opnå overherredømme.

I betragtning af det Nationale Sikkerhedsagenturs samlede overvågning af ikke kun dens egen befolkning, men siden 11. september 2001 hele verden og censur af endog den daværende siddende præsident for USA (Donald Trump) fra TV-netværkerne og IT-giganterne i Silicon Valley, kræver det en meget speciel form for optik for at beskylde Kina for at have spioneret på og overvåget sine borgere. Virkeligheden er, at digitalisering i Kina har muliggjort meget effektiv kontaktsporing i coronaviruspandemien, og at det sociale kreditsystem har overvældende populær støtte, fordi belønningen med positiv adfærd for samfundet også gavner hver enkelt.

Fælles for begge dokumenter er, at deres forfattere genfortolker absolut alt om kinesisk kultur, som i tusinder af

år har sat interesse for det fælles gode over individets interesse, og som strømmer fra et dybtliggende behov for en harmonisk udvikling af alle, og de gør det til den vestlige ordens fjendebillede.

Det er ikke det kinesiske kommunistparti, der søger verdensherredømme, men snarere at den unipolære verdensordens nyliberale etablissement frygter, at det vil miste sit overherredømme og har bevæget sig kilometer væk fra de universelle principper, med hvilket Amerika blev grundlagt, og som det hævder at repræsentere. Og hvad Biden-administrationen synes om respekt for andre landes suverænitet er indlysende i dens modstand mod Nord Strøm 2-gasprojektet.

I øvrigt tjener hele hurlumhejet omkring Vladimir Putins påståede forgiftning af Alexey Navalny, som er støttet af vestlige efterretningsagenturer, det samme formål, om at sætte en farverevolution i gang og derved skabe en opposition inden for Putins inderkreds, der kunne bruges til at fjerne ham fra embedet.

Alle ansvarlige og tænkende mennesker opfordres til gennem deres mobilisering at bidrage til at forhindre, at Europas regeringer trækkes videre ind i den bebudede kampagne mod Kina og Rusland. Kansler Merkel understregede korrekt i sin tale til World Economic Forums online-begivenhed, at hun afviste enhver form for blokdannelse imellem USA og Kina, hvor Europa derefter skulle vælge side, og sagde, at den multilateralismes time var kommet.

I lyset af admiral Richards farlige udsagn må de europæiske lande ikke kun udtrykkeligt distancere sig fra en sådan politik, de skal også trække sig ud af NATO og søge en sikkerhedsarkitektur, der afspejler deres befolkningers interesser. Det, der står på spil, er Europas overlevelse.

zepp-larouche@eir.de

Billede: DOD/Lisa Ferdinando

En kriminalisering af politikker, der går imod Det britiske Imperium

Leder fra LaRouche PAC, 29. nov., 2017 – Processen med på bedragerisk vis at kriminalisere politikker, der underminerer Det britiske Imperiums og dets amerikanske aktivers »del og hersk«-planer, har taget endnu et skridt fremad. Vi har nu set, hvordan den særlige anklager, Robert Mueller, baseret på det miskrediterede »penge for skidt«-dokument, som blev udarbejdet af tidligere MI6-medarbejder Christopher Steele (og promoveret af Obamas efterretningsteam), er i gang med at køre et kupforsøg imod USA's præsident med det formål at forhindre hans politik for etablering af venskabelige og samarbejdende relationer med Rusland og Kina. Ethvert samarbejde med Rusland er kriminelt i briternes øjne. Obamas direktør for national efterretning James Clapper, sagde den 12. nov. til CNN, at Trumps bestræbelser på at arbejde konstruktivt sammen med Rusland er »en fare for dette land« og en »national sikkerhedstrussel«.

Hvad er dette andet end politisk kriminalisering, baseret på den britiske, geopolitiske opdeling af verden i krigsførende grupperinger, adelsmærket for Imperium?

I dag lancerede *Wall Street Journal* og *Washington Post* en kampagne, som erklærede, at generalløjtnant Michael Flynn, Trumps første nationale sikkerhedsrådgiver, havde overtrådt

loven ved at promovere en »Marshallplan« for Mellemosten og byggeriet af kernekraftværker for at fremme de arabiske nationers økonomier. »Det var et forretningsforslag i form af et politisk dokument«, har en »unavngiven kilde« fortalt *WP* med hensyn til det forslag, Flynn var fortaler for, mens han var i Det Hvide Hus. Den angivelige »forbrydelse« defineres som korrupsion, simpelt hen, fordi Flynn, før han kom med i regeringen, havde promoveret planen som konsulent for selskaber, der potentielt kunne få fordel af det. *WP* siger også, at spørgsmålet er blevet refereret til Muellers heksejagt-team.

Dette demonstrerer tydeligt, at selve begrebet udvikling ses som en forbrydelse af denne bande økonomiske lejemordere. EU-kommissionens præsident Jean-Claude Juncker har tidligere sagt, at EU fuldt ud har til hensigt at blokere for kinesiske investeringer i Europa under alle mulige påskud, alt imens den vestlige presse er fuld af advarsler om, at Kinas Bælte & Vej Initiativ er et forsøg på at overtage verden fra USA.

Og dog viser kendsgerningerne, at disse bøller ikke er andet end en moderne version af Kejseren, der paraderer uden tøj på. I hele verden omfavner næsten alle nationer det Nye Paradigme for fred gennem udvikling. Alene i denne uge finder der Nye Silkevejskonferencer sted i Ungarn (mellem Kina og 16 central- og østeuropæiske lande), i Uruguay (China-Latin American-Caribbean Business Forum), såvel som også flere bilaterale møder mellem Kina og andre nationer. Den idé, som statsmanden Lyndon LaRouche har udviklet i løbet af det seneste halve århundrede – at kun en total reorganisering af den finansielle og økonomiske verdensorden, baseret på reel udvikling, kunne forhindre en nedgang i depression og krig – er nu ved at blive manifest gennem Bælte & Vej Initiativet.

Trump er blevet en trussel mod Det britiske Imperium ved at opstille som forudsætning, at Amerika kun kan blive stort igen, hvis det dropper den anti-industrielle, anti-videnskabelige, 'grønne' ideologi, knuser den (britiske)

opiumskrig mod USA og verden og går sammen med Rusland, Kina og andre nationer om fredelige udviklingsprogrammer.

Den fare, som verden undgik, da Hillary Clinton blev afvist af de amerikanske vælgere i 2016, var åbent udstillet tirsdag i en videopræsentation af Hillary til *Caijing*-erhvervsmagasinet's årlige konference i Beijing. Få dage efter præsidenterne Trump og Xi Jinping havde helliget sig og deres nationer til samarbejde om at løse konflikter i hele verden, himlede mrs. Clinton op om, at Xi Jinping havde gjort sig skyldig i en »hidtil uset magtkonsolidering« og advarede imod Kinas »hemmelige militære oprustning på omstridte øer« og »tyrannisering af mindre naboer«.

Det stik modsatte er tilfældet, idet Kinas »mindre naboer« og andre i hele verden med glæde hilser Kinas Bælte & Vej velkommen som vejen til befrielse fra den koloniale og neokoloniale tilbageståenhed, der i århundreder har været dem påtvunget af de europæiske imperiemagter og »gældsslaveriet« under IMF's diktatur.

Med hensyn til responsen i USA, så brug fem minutter på at se LaRouchePAC's video »West Virginia Joins China's Win-Win Cooperation«, for at se, hvordan Kinas Nye Silkevej allerede bidrager til at gøre Amerika stort igen. Se https://www.youtube.com/watch?v=xkUFRJ78l_k

Foto: Obama mødes med medlemmer af sit nationale sikkerhedshold, inkl. Robert Mueller, under et møde, hvor de diskuterer Boston-bombeangrebet. 19. april, 2013. (Official Whitehouse Photo)

Lyndon LaRouches forudsigelser er nu gået i opfyldelse

Leder fra LaRouche PAC, 14. sept., 2017 – Det faktum, at præsident Trump er begyndt at arbejde med top-Demokrater i Kongressen, siden orkanerne Harvey og Irma, for i fællesskab at opnå de presserende nødvendige resultater for det amerikanske folk, har overrasket mange – men ikke os. Lyndon LaRouche forudsagde, i anledning af sin 90-års fødselsdag, for blot fem år siden, at »topartisystemet«, som var en vederstyggelighed for vor Forfatnings grundlæggere, var i færd med at blive fjernet. En række hidtil usete begivenheder, som har været totalt uventet af andre, men som i princippet blev forudsagt af LaRouche, har bragt os tættere på dette resultat i dag, end nogen andre havde forventet, selv på så sent et tidspunkt som for blot et par uger siden!

Et umiddelbart resultat af denne forandring er, at det må hjælpe i kampen for Lyndon LaRouches Fire Love, med start i genindførelsen af den oprindelige Glass/Steagall-lov, under omstændigheder, hvor præsidentens kampagne for embedet lovede at genindføre loven, alt imens også mange Demokrater offentligt er gået ind for det. Og det sker på et tidspunkt, hvor selv Storbritanniens ekstremt liberale Adam Smith Institute, som vi bemærkede i går, advarer om en nært forestående nedsmeltning af finanssystemet. Sagen kunne ikke haste mere.

Men briterne har ikke tænkt sig at opgive at sænke dette præsidentskab, ligesom de heller aldrig opgav at sænke Franklin Roosevelt. Vi må fortsætte vores kampagne for VIPS-rapporten, der afslører svindelnummeret med Russiagate. Langs retningslinjerne af de kampagner, der blev drøftet på **EIR's Manhattan-konference den 9. sept.**, bør VIPS-rapporten læses

ind i Kongressens optegnelser (Congressional Record). Præsident Trump bør tvinge sin CIA-direktør, Mike Pompeo, til at fremstille den relevante, sandfærdige dokumentation.

En smuk illustration af betydningen af den indre konsekvens af **Lyndon LaRouches Fire Nye Love fra juni 2014**, kom frem under en højtideligholdelse den 12. sept. i det oversvømmelseshærgede Houston, og som medlem af LaRouche PAC Policy Committee, Keshia Rogers, rapporterer om i dag. Som hun skriver, så samledes en overraskende stor flok, 1000 mennesker, på Rice Universitet for at fejre præsident Kennedys berømte »Månetale« præcis 55 år tidligere, og for at høre Apollo 13-astronaut Fred Haise. Blandt andre sigende bemærkninger, genkaldte oberst Haise, hvordan Apollo-programmet havde genopfundet sig selv efter det tragiske tab af tre Apollo 1-astronauter i en brand i rumfartøjet på jorden i 1967. Jeg ville tilføje her, at deres genlancering af sig selv var så succesfuld, at, i alle de efterfølgende rummissioner, mistede man ikke ét eneste menneskeliv frem til katastrofen med rumfærgen Challenger i 1986.

I deres monografi om »Apollotraditionen« sagde Seamans og Mueller, to Apollo-topadministratorer, at det program, der blev gennemført efter Apollo 1-tragedien, krævede, at alle i programmet – omkring 30-40.000 mennesker – gentagne gange afkrævedes at genopfinde sig selv, som nye, bedre og mere kapable mennesker, inden for rammerne af et tværfagligt team.

For at sige dette på en anden måde – de var, i det mindste i en periode, i stand til at besejre middelmådighed. Middelmådighed dræber. Heri finder traditionen efter John Kennedy, Apollo-traditionen, sin plads inden for Lyndon LaRouches Fire Nye Love.

Foto: Helga og Lyndon LaRouche, ved sidstnævntes 95-års fødselsdag, september, 2017.

EIR: Hvorfor Den barmhjertige Samaritaner?

I vores tid, det 21. århundrede, bragte de nylige præsidentvalg de »glemte« mænd og kvinder i vores samfund, der var ladt i stikken af årtiers neoliberale politikker, som beroede på grådigheden hos et finansoligarki, og hvor Forfatningens grundlæggende tema om »det almene vel« næsten fuldstændigt forsvandt, frem i forgrunden. »Guds veje er uransagelige« og gav os en ny præsident, Donald Trump, der i sin sejrstale sidste november erklærede: »De glemte mænd og kvinder i vort land vil ikke længere blive glemt. Nu lytter alle til jer.« Han opfordrede dernæst til enhed, til, at både Demokrater og Republikanere gik sammen og reddede landet fra den nuværende krise.

Download (PDF, Unknown)

**Video: Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche:
»Samarbejde mellem Kina og
USA om Bælt & Vej-Initiativet**

Schiller Instituttets konference i Manhattan, New York, 13. – 14. april, 2017

I disse meget urolige tider er evnen til at koncentrere sig og fokusere på, hvad menneskehedens sande mål er, og hvad menneskehedens fremtid er, af yderste vigtighed. Det er især vigtigt for amerikanere at høre dette perspektiv, set med de amerikaneres øjne, der anser sig selv for at være amerikanere af natur, og i princippet. Det har været Schiller Instituttets tankegang, lige fra dets start; og det har, fra dengang og frem til i dag, altid været mig en stor ære, ved enhver lejlighed, hvor det behøvedes, at introducere grundlæggeren og lederen af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche.

[Læs hele Helgas tale på dansk.](#)

**De transatlantiske nationer
konfronteres
med finanssammenbrud og
borgerkrig
– Trump må gå ind for Glass-**

Steagall og tilslutning til den Nye Silkevej

Leder fra LaRouchePAC, 5. marts, 2017 – Alt imens hysteriet med den »farvede revolutions« angreb på Donald Trump fortsætter i hele Europa og i USA, så er sandheden bag denne »nye McCarthyisme« også ved at komme frem.

Udtalelser om et muligt mord på Trump er fremkommet i flere europæiske pressemedier og i blogosfæren. Obamas justitsminister Loretta Lynch, der nægtede at fængsle bankiererne for deres forbrydelser med hvidvask af narkopenge og med at ødelægge den amerikanske økonomi, har nu offentligt opfordret til voldelige demonstrationer og bemærker, at, i tidligere tider, »blødte folk og ja, nogle af dem døde. Dette er hårdt. Alt, hvad der er godt, er hårdt. Vi har gjort dette før. Vi kan gøre det igen.« At sammenligne det Obama/Soros-anførte kupforsøg med borgerrettighedsbevægelsen er både en løgn og en afskyelighed. Den eneste, legitime sammenligning er med det voldelige kup i Ukraine i 2014, anført af nynazister, som *EIR* har dokumenteret, blev kørt af netop de selvsamme agenter (Se *EIR*'s rapport, »Obama-Soros 'farvede revolutioner'; Nazi-kup i Ukraine, 2014; USA, 2017?«)

Det er ikke det indbildte angreb på »vore vestlige værdier«, der er drivkraften bag dette kupforsøg, men snarere det desperate Britiske Imperium og dets aktiver i USA, der er rædselsslagne over, at imperieopdelingen af verden, der er afgørende for at opretholde deres bankerotte, vestlige finanssystem gennem krige og nedskæringspolitik, trues af Trumps bestræbelser på at bringe USA ind i et samarbejde med Rusland og Kina. Et sådant samarbejde, der vil forene verden gennem et nyt paradigme, baseret på fred og udvikling, vil ikke have plads til de spekulative finansinstitutioner, hvis

fremgang beror på hasardspil, narkopenge og krige. Trump gør forberedelser til at mødes med både Putin og Xi Jinping i de kommende måneder. Samarbejde omkring bekæmpelse af terrorisme og USA's tilslutning til den Nye Silkevejsproces ville betyde enden på Imperiet – måske for altid.

Men Trump har endnu ikke opfyldt sit kampagneløfte om at genindføre Glass-Steagall for at afslutte det tyranni, der begås af Wall Streets »for store til at lade gå ned«-banker, der har suget kreditten ud af hele det transatlantiske finanssystem for at nære deres derivatboble. Denne boble er nu en halv gang større end den, der eksploderede i 2008 som følge af den sindssyge genforsikring af subprime-ejendoms lån og andre værdiløse, spekulative værdipapirer. Hvis præsidenten skal lykkes med at genopbygge den amerikanske økonomi og gøre en ende på den værste narkokrise i nationens historie, må han omgående genindføre de finansielle principper, i Hamiltons tradition, som har været drivkraften bag alle amerikanske perioder med fremskridt.

✘ Franklin Roosevelts Glass/Steagall-angreb på Wall Street er modellen – den eneste model – der kan forhindre den langt værre, finansielle nedsmeltning, der nu truer det europæiske og amerikanske banksystem. Kun ved hjælp af dette indledende, første skridt vil en genindførelse af solide og fornuftige principper for bankpraksis – som dirigerer statslig kredit til industri, landbrug, infrastruktur og en genindførelse af videnskabeligt fremskridt – atter være i stand til at gøre Amerika stort igen. Det er den effekt, som **LaRouches Fire Love** har.

Muligheden for en sådan revolutionær transformation af nationen og verden har aldrig været større end den er i dag. Kampagnen, der har til hensigt at bringe Trumps præsidentskab til fald, har ikke held til at overbevise det amerikanske folk. Efter at Trump anklagede Obama, og Obamas »oversiddere« i efterretningssamfundet, for at køre løgnekampagnen, der anklager Trump for ulovlige bånd til Rusland, måtte *New York*

Times indrømme præcis dette. I en artikel fra 2. marts forklarede *NYT* Obama-administrationens anbringelse af hemmelige (og falske), udokumenterede efterretninger i officielle dokumenter, hvor de sænkede hemmelighedsgraden med det formål at maksimere disses cirkulering og forberedte efterforskninger for kriminelle handlinger, baseret på disse løgne.

Nu har Trump anklaget Obama for at aflytte hans kontorer i Trump Tower under kampagnen og tilføjet, at »dette er Nixon/Watergate« og »dette er McCarthyisme«. Han har krævet, at Kongressen udfører en tilbundsgående efterforskning. Obamas chef for den nationale efterretningstjeneste, James Clapper – bedst kendt for sin løgn over for Kongressen i 2013, hvor han benægtede, at efterretningssamfundet overvågede millioner af amerikanere (afsløret som løgn af Snowden-afsløringerne) – optrådte i dag på NBC's »Mød Pressen« for at benægte, at der fandt en sådan aflytning af Trump Tower sted (selv om han denne gang var lidt mere forsigtig og sagde, »så vidt jeg ved«). Vi får se.

Aktivistteams fra LaRouchePAC deltog i pro-Trump møder i hele landet søndag, hvor de både oplevede en høj grad af anerkendelse af LaRouches år med at afsløre Obamas forbrydelser og også en åbenhed over for bestræbelserne på at få Demokrater og Republikanere til at kræve, at Trump går frem med sit løfte om at genindføre Glass-Steagall. Men aktivisterne bemærkede, at befolkningen, ligesom Kongressen, er selvisk optaget af partiske angreb uden meget hensyn til, eller blot begreb om, afgørende politiske spørgsmål. Indgriben med LaRouches Fire Love har aldrig været mere presserende. Med det transatlantiske banksystem, der er rede til at sprænges, og de hektiske bestræbelser på at fremprovokere en borgerkrig eller et kup i USA, har vi ikke tid til mangel på klarhed.

Som Helga Zepp-LaRouche i dag sagde til medarbejdere: »Dette er vores livs største kamp. Folk bør ikke opføre sig dumt.«

LaRouchePAC's APPEL: USA har brug for »win-win«- udvikling; gennemfør LaRouches Fire Love og gå med i Kinas Nye Silkevej

»Til præsident Trump og medlemmerne af Kongressen:

Underskriverne af denne Appel erkender, at det transatlantiske finanssystem er på randen af en ny nedsmeltning, der er værre end den fra 2007-08. Livsbetingelserne for det store flertal af amerikanere er støt og roligt brudt sammen i løbet af de seneste to årtier. USA's økonomiske politik har fokuseret på at beskytte Wall Streets spekulative boble i stedet for at beskytte **det almene vel** og **det amerikanske folks fremtidige eftertid**. Vi erkender, at der nu må træffes nødforanstaltninger for at komme en ny finanskrise i forkøbet, og for atter at sætte amerikanere i arbejde for at genopbygge vores nation og vores fremtid.

For at opnå dette, anmoder vi præsident Donald Trump og den 115. Kongres om at vedtage og implementere programmet for LaRouches Fire Love for Økonomisk Genrejsning, som en hasteforanstaltning; og at tilslutte sig Kinas program for en Ny Silkevej for globalt samarbejde og storstilede infrastrukturprojekter og økonomisk udvikling.

De Fire Love definerer et sammenhængende program for økonomisk genrejsning, der har sine rødder i det Amerikanske System for økonomi:

1. Genindfør Franklin Roosevelts oprindelige Glass/Steagall-lov, som adskiller kommercielle udlånsaktiviteter fra Wall Street spekulation.
2. Vend tilbage til et nationalt banksystem i Hamiltons tradition.
3. Direkte statslig kredit til projekter og initiativer, der skaber stigende niveauer af produktivitet og indkomster.
4. Lancér et forceret program for udvikling af fusionskraft og en hurtig udvidelse af vores rumprogram.

USA's økonomiske genrejsning vil blive meget fremskyndet, hvis USA tilslutter sig den globale udvikling af infrastruktur og den økonomiske renæssance, der strømmer fra Kinas Nye Silkevejsprogram.«

LPAC   annoncerer   National Mobiliseringsdag   for LaRouches Fire Love

Leder fra LaRouchePAC, 1. marts., 2017 – »Jeg mener, den globale krise kan stoppes; vi må mobilisere for at gøre det«, sagde Lyndon LaRouche, da han vurderede præsident Donald Trumps politik efter hans tale til Kongressen den 28. februar, og de politiske handlinger, der nu må gennemføres, for at gå fremefter. Disse handlinger, som LPAC nu vil gennemføre, omfatter møder, lobbyvirksomhed, appeller og oplysende arbejde, der kræver, at præsident Trump omgående implementerer

Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov som første skridt hen imod USA's tilbagevenden til et kreditsystem i Hamiltons tradition, der vil muliggøre finansieringen af en genoplivelse af den amerikanske økonomi, med videnskab som drivkraft – med andre ord, **LaRouches Fire Love**.

Trumps tale til Kongressen og det amerikanske folk den 28. februar opretholdt den internationale proces henimod skabelse af et globalt, nyt paradigme til erstatning for det katastrofale Britiske Imperium og dets politik med spekulation og folkemord – arven efter regeringerne Bush og Obama. Kinas og Ruslands uophørlige aktiviteter omkring opbygning af en Ny Silkevej for hele planeten, spiller fortsat den centrale rolle i dette paradigmeskifte.

I sin tale fremlagde Trump en håbefuldt vision for USA's fremtid, med året 2026, der vil markere denne nations 250 års jubilæum. Han genkaldte højtideligholdelsen i 1876 i Philadelphia, i anledning af hundredeåret for nationens fødsel, og hvor »landets byggearbejdere og kunstnere og opfindere fremviste deres skabelser«. Og han spurgte: »Hvilken slags land vil vi efterlade til vore børn?«, for blot at levere svaret: »Amerikanske fodspor i fjerne verdener er ikke for stor en drøm«.

Trump opfordrede også til at opbygge fred snarere end de nylige præsidentskabers endeløse krige. »Amerika er villig til at finde nye venner og skabe nye partnerskaber, hvor der er fælles interesser« – en klar reference til hans ofte udtalte villighed til at samarbejde med Rusland, Kina og andre nationer, til briternes og Obamas store rædsel.

Præsident Trump understregede ligeledes behovet for at genaktivere økonomien med hjælp fra en protektionistisk politik som den, der blev gennemført af Abraham Lincoln, der, mindede Trump tilhørerne om, med rette advarede om, at »den amerikanske regerings opgivelse af en protektionistisk politik [vil] frembringe afsavn og ødelæggelse for vort folk«. Trump

fordømte og omtalte den ødelæggelse, som blev frembragt under Obama og Bush, især ødelæggelsen af bykerneerne, og han lovede at vende det omkring.

Men, Trump veg tilbage fra enhver omtale af Glass-Steagall eller et kreditsystem i Hamiltons tradition, som faktisk kræves, for at hans erklærede planer kan blive til virkelighed.

Verden er endnu ikke i smult vande, bemærkede Helga Zepp-LaRouche under den omtalte diskussion. Nedsmeltningen, eller 'udblæsningen', af det transatlantiske finanssystem er umiddelbart forestående; eurokrisen er fuldt ud tilbage på hovedscenen, og selve euroen kunne forsvinde, endnu inden Storbritannien formelt iværksætter Brexit. Det er således ekstremt presserende, at LaRouches Fire Love omgående vedtages af Trump-administrationen, og det er LaRouche-bevægelsens særlige ansvar, på internationalt plan, at sikre, at disse love bliver kendt, forstået i deres dybeste, videnskabelige betydning, udbredes vidt og gøres til landets lov.

Som Lyndon LaRouche skæmtende sagde: »Det er nogle af de bedste love, jeg nogen sinde har vedtaget.«

Foto: Præsident Donald Trumps første tale om nationens tilstand for Kongressen, 28. februar, 2017.

**RADIO SCHILLER den 20.
februar 2017:**

**Forsøg på farvet revolution
og regimeskifte imod USA og
Donald Trump
fra det gamle imperium og de
vestlige
efterretningstjenester//
Fantastisk koncert for
musikalsk dialog mellem
kulturerne afholdt i
København.**

Med formand Tom Gillesberg

**RADIO SCHILLER den 15.
februar 2017:
Vestlige
efterretningstjenster
modarbejder Trump**

Med formand Tom Gillesberg

POLITISK ORIENTERING den 2. februar 2017: Vil Trump lave alliance med Rusland og indføre Glass/Steagall – eller knuses af økonomisk kollaps?

Med formand Tom Gillesberg

Lyd:

Kun princippet er virkelighed; resten er tom snak

Leder fra LaRouchePAC, 2. februar, 2017 – Kongresmedlem Marcy Kapturs pressekonference i går, hvor hun genfremsatte et lovforslag for Glass-Steagall, fandt sted samtidig med Trump-administrationens gentagelse af sin forpligtelse til at indføre Glass-Steagall, i besvarelse af et spørgsmål fra *EIR*-korrespondent Bill Jones. For dem, der så den, markerer denne

pressekonference et totalt brud med den syndflod af ætsende hyper-partipolitik, der ledes af selveste den afsatte morder Barack Obama, og som næres af millioner af dollars af George Soros' narkopenge. Her var der i stedet patrioter, der søgte at forene Repræsentanternes Hus, og forene det med Senatet og præsidentskabet, på vegne af et afgørende, omgående skridt af vital, national interesse, og i realiteten, af vital interesse for verden.

Lyndon LaRouches forudsigelse, på sin 90-års fødselsdag i 2012, af afslutningen af topartisystemet, er nu i realiteten sket. (Husk, at de amerikanske vælgere lige så meget besejrede det Republikanske som det Demokratiske Parti i det nylige valg.) I stedet for repræsentanter for partier, så var det, vi så på gårsdagens pressekonference, simpelt hen ledende personer – individuelle ledere – uden hensyntagen til partitilhørsforhold. Marcy Kaptur indledte pressekonferencen med at hilse præsident Trumps støtte til Glass-Steagall velkommen og meddele, at de ville arbejde sammen med ham for at få loven vedtaget. Kongresmedlem Tulsi Gabbard havde haft et møde med nyvalgte (men endnu ikke indsatte) præsident Trump, til dels, fordi hun ved, at spørgsmålene simpelt hen er for vigtige til at afvise at mødes med en person, der kunne fremme en løsning. Kongresmedlem Walter Jones fortalte den gribende historie om sine to største fejltagelser: hans stemme til fordel for en ophævelse af Glass-Steagall i 1999, og hans efterfølgende stemme til fordel for den anden Irakkrig. Da det først gik op for ham, hvor dybt forkert, begge disse handlinger havde været, helligede han resten af sit liv til at rette disse fejltagelser, eller få tilgivelse for disse synder.

Som Aleksandr Solsjenitsyn engang skrev: »Der er intet, som i den grad er med til at vække alvidenhed i os, som vedvarende tanker om vore egne overtrædelser, fejl og fejltagelser.«

Meningen og formålet med denne enhed i Kongressens to huse og præsidenten og folket rækker længere end til Glass-

Steagall, der blot er det første, uopsættelige skridt. Meningen og formålet er LaRouches »Fire Love« fra juni, 2014. Disse Fire Love er en uadskillelig enhed. De udgør det princip, uden hvilket intet vil virke; denne nation kan kun reddes af mænd og kvinder, der ledes af et princip – og dette er princippet. »Det er det virkelige«, som LaRouche sagde i dag. Resten er tom snak.

Tidligere embedsmand i Reagan-administrationen Paul Craig Roberts, der med rette har støttet præsident Trump imod Obamas bagvaskelser og Soros' golem'er, skrev i en artikel for nylig, at Trump-administrationen måske ikke vil være i stand til at udføre sine planer. Det ville være sandt, havde det ikke været for eksistensen af Lyndon LaRouche og hans Fire Love – sammen med de nye, skabende opdagelser, som LaRouche vil introducere for fremtiden. Som han for nylig sagde: »Jeg har gjort dette før, og jeg kan gøre det igen.«

Under sin pressekonference fik kongresmedlem Kaptur overrakt 7.000 Ohio-borgeres underskrifter på brevet med en appel til præsident Trump om at genindføre Glass-Steagall, og som hun vil viderebringe til ham. I dag aftaltes det pr. telefon med Lyndon og Helga LaRouche, at alle LaRouche-aktivister opfordres til at uddele et udskrift af denne appel (fra LaRouchePAC-websiden; [dansk udskrift fra vores hjemmeside her](#)), således, at mange flere tusinde underskrifter fra hele landet kan blive overrakt præsident Trump gennem kongresmedlem Kaptur og andre nationale kongresmedlemmer.

Og sluttelig, om lederskab: Vi minder om, at det kun vil kræve ÉN amerikansk senator (fra den nationale Kongres) til at sætte Steven Mnuchins godkendelse til finansminister på »venteposition«, for at stoppe godkendelsen. Ikke enoghalvtreds; blot én enkelt.

([Pressekonference med Marcy Kaptur et alia kan ses her](#))

Foto: Kongresmedlemmerne Walter Jones, Tim Ryan, Tulsi Gabbard

(ved podiet) og Marcy Kaptur, introducerede »Loven om en Tilbagevenden til Klog og Forsigtig Bankpraksis«, H.R. 790, som kræver genindførelsen af Franklin Roosevelts Glass/Steagall-lov. [instagram/Tulsi Gabbard]

Glass-Steagall-lovforslag fremsat i USA's Kongres – Nu skal loven vedtages sammen med LaRouches Fire Love

Leder fra LaRouchePAC, 1. februar, 2017 – Tre udviklinger fandt i dag sted i Washington, D.C., som satte scenen for et politisk opgør, der vil afgøre, om USA's økonomi, og nationen USA, vil overleve.

Den første udvikling: Kongresmedlem Marcy Kaptur annoncerede genfremsættelsen af sit Glass/Steagall-lovforslag i den aktuelle, 115. nationale kongressamling, med 26 medsponsorer. Hun holdt også en højtprofileret pressekonference sammen med kongresmedlemmerne Walter Jones, Tulsi Gabbard og Tim Ryan, hvor hun udtalte: »Præsident Donald Trump har under sin valgkamp, i Charlotte, North Carolina, krævet en 'Glass/Steagall-version for det 21. århundrede'. Vi har en forpligtelse til at arbejde sammen med ham for at gennemføre dette.«

Dette er præcis den form for tværpolitisk fremstød, der kræves for at tvinge Det britiske Imperium og Wall Street til at sluge den medicin, de afskyer – men som landet og verden så

desperat behøver.

Den anden udvikling: Pressetalsmand for Det Hvide Hus, Sean Spicer, responderede til *EIR's* Bill Jones' forespørgsel om, hvorvidt præsident Trump stadig støtter Glass-Steagall, som han i valgkampagnen tilbage i oktober 2016 havde erklæret, at han gjorde. Jones refererede til de »tvetydige« udtalelser fra den nominerede finansminister, Steven Mnuchin, hvis godkendelse i Senatet i øjeblikket pågår. Spicer forsikrede Jones og det forsamlede pressekorps om, at Trumps politik fortsat er »konsekvent« omkring Glass-Steagall.

Den tredje udvikling: Det skammelige syn af de Republikanske medlemmer af Senatets Finanskomite, der rev deres egen regelbog i stykker, for at godkende nomineringen af Steven Mnuchin, der er i åbenlys opposition til Glass-Steagall, til posten som finansminister, på trods af den kendsgerning, at ikke én eneste Demokratisk senator var til stede – en åbenlys overtrædelse af Senatets regler. Denne manøvre har *de facto* indført et parlamentarisk system i Washington – i det mindste for indværende. Nomineringen af George Soros' øksemand Mnuchin går nu videre til det fulde Senat til vedtagelse, med mindre én senator – en hvilken som helst senator – kræver, at spørgsmålet sættes i »venteposition«.

I dag sagde Lyndon LaRouche til medarbejdere, at Glass-Steagall er fjendens mest sårbare punkt, og at vi må virkeliggøre hensigten i Kongressen som helhed, med en klar politisk programerklæring i dette spørgsmål. Dét tager vi først, sagde han; vi kan få et flertal imod dem, og dernæst gå videre til resten af de Fire Love, der kræves for en national og international, økonomisk genrejsning.

Under den samme diskussion med medarbejderne understregede Helga Zepp-LaRouche, at vores mobilisering både må gå meget hurtigt frem for, inden for de næste 24 timer, at finde senatorer, der vil kæve spørgsmålet om Mnuchins godkendelse sat på »venteposition«; og også gå i dybden, for at opnå en

omgående tilbagevenden til Glass-Steagall og LaRouches Fire Love. Dette spørgsmål om Glass-Steagall er den ene af to, centrale politiske kampe, der må vindes i, og omkring, den tiltrædende Trump-administration, understregede hun. Den anden politiske kamp er at komme væk fra randen af termonuklear krig med Rusland og Kina, som Bush' og Obamas politik har skabt, baseret på en genetablering af en fornuftig relation mellem USA og Rusland.

Trump gør betydelige tiltag i denne henseende, som det atter blev understreget af Kremls talsmand Dmitri Peskov, der roste den »gode og konstruktive« telefonsamtale, som Trump og Putin havde den 28. januar. Og det voksende hysteri hos talsmænd for Det britiske Imperium og Wall Street, der hyler op om, hvordan Trump har skabt »exceptionel usikkerhed« for dem ved at samtale venskabeligt med Putin, viser, at der gøres reelt fremskridt.

Tiden er nu inde til at gøre Det britiske Imperiums værste mareridt til sandhed, i begge disse spørgsmål.

(Video: Pressekonference med Marcy Kaptur, Tulsi Gabbard, Walter Jones, Tim Ryan).

<https://www.youtube.com/watch?v=xFH1Mwhx0Qk>

Briterne i hektisk aktivitet for at ødelægge Trump og

redde Imperiet

Leder af LaRouchePAC, 31. januar, 2017 – Massedemonstrationerne imod præsident Trump og nyhedsmediernes 24-timers dækning, hvor han fordømmes, er ikke alene hykleriske, men demonstrerer, at briterne er ved at blive hysteriske over, at de er i færd med at miste kontrollen over USA. Siden Franklin Roosevelts død, og i særdeleshed siden det britiske mord på John F. Kennedy, har det britiske system fået et fast greb i Washington. Mens Wall Street overtog den totale kontrol over nationens økonomiske politik og brugte den britiske »frihandel« til at erstatte Hamiltons dirigerede kreditpolitik, brugte briterne også USA som den »dumme kæmpe« til at føre kolonikrige på vegne af London og Wall Street, fra Vietnam og til evindelige krige imod suveræne, fredelige nationer i Mellemøsten under både Bush og Obama. Dette opretholdt den imperiale opdeling af verden i Øst versus Vest og førte til Obamas sluttelige bestræbelser på at fremprovokere en krig mellem USA/NATO og Rusland og Kina.

Nu truer Donald Trump med at vælte hele imperiesystemet, hvor han etablerer et partnerskab med Rusland for at besejre terroristsvøben (som i sig selv er en skabelse af briterne og deres kontrollerede monarki i Saudi-Arabien); hvor han afslutter frihandelspolitikken, hvis virkning var, at Vesten nedlagde sine egne industrier og udnyttede billig arbejdskraft i de underudviklede nationer; hvor han gør op med anti-vækst og svindelen med den anti-videnskabelige globale opvarmning; og hvor han lover at genoprette Det amerikanske, økonomiske System gennem Glass-Steagall for at genopbygge amerikansk industri, infrastruktur og videnskabelig forskning. Det er langt fra sikkert, at Trump vil opfylde disse løfter, men den blotte trussel om det har fået det britiske monarkis blå blod til at fryse.

Nu fører den britiske »Stop krigen«-koalition an i protesterne imod den selv samme person, der har stoppet Obamas evindelige

krige! Den britiske agent George Soros finansierer massedemonstrationer imod Trump i USA, for, formentlig, at være anti-muslim, alt imens Soros støtter Obama, der slog titusinder af muslimer ihjel og drev millioner af muslimer ud af deres hjem. Trump fordømmes som værende »anti-videnskabelig«, fordi han afviser den forskruede Prins Charles og dennes miljøfantasier, og i stedet kræver fornyet udforskning af rummet og ægte, videnskabelig forskning.

Den alvorligste fejltagelse, som den nye præsident har begået – hans valg af Steven Mnuchin, der er imod Glass-Steagall (og sætter folk ud af deres hjem på striben), som sin finansminister – blev i dag forpurret af en boykot fra de Demokratiske medlemmer af Senatets Finanskomite. Ved at nægte at deltage i det planlagte komitemøde for at stemme om Mnuchins godkendelse, har de nægtet en »tværpolitisk« godkendelse, som det kræves, og således udsat godkendelsen på ubestemt tid og skabt tid til yderligere bestræbelser for at blokere for godkendelsen. En massemobilisering fra LaRouchePAC-støtter og andre for at standse Mnuchins godkendelse vil fortsætte ud over denne midlertidige sejr og vil omfatte en betydelig delegation fra hele Østkysten til Capitol Hill på onsdag, som tilsigter at tvinge spørgsmålet om Glass-Steagall frem i den politisk kaotiske situations forreste frontlinje. I betragtning af Mnuchins 15 år lange associering til George Soros, bør Republikanerne også forstå, hvorfor hans godkendelse må stoppes.

Vil amerikanerne og europæerne kapitulere til den fascistiske idé, at en amerikansk leder, der er i opposition til kolonikrige og forpligtet over for industrielt fremskridt, på en eller anden måde skulle være det modsatte af »vestlige ideer«? I årevis har det angloamerikanske oligarki og deres pressehorer bragt den løgn til torvs, at russisk og kinesisk »aggression« må stoppes for at redde »vestlige værdier«, når fakta er, at Rusland og Kina har taget føringen mht. at fremme den vestlige civilisations historiske, men kasserede værdier –

og således giver tryghed og velstand til deres egne befolkninger og, gennem processen med den Nye Silkevej, bringer denne tryghed og velstand til resten af verden. I mellemtiden er USA sunket ned i massearbejdsløshed og underbeskæftigelse, sammenbrud af vareproduktion, en narkoepidemi uden fortilfælde og dyb, kulturel dekadence, mens nationen under præsident Obama har befundet sig i en permanent tilstand af krig, hvor Obama stolt, på ugentlig basis, udarbejder en liste over »dronedrab«. Var det »vestlige ideer«?

Øjeblikket er svangert med muligheder for et nyt paradigme, der forener verdens folk i en ny renæssance, baseret på videnskab og det bedste fra alle nationers klassiske kultur. Dette vil ikke komme fra Donald Trump; men den kendsgerning, at han bryder Det britiske Imperiums lænker og arbejder sammen med Rusland og potentielt også med Kina om global udvikling, skaber grundlaget for, at verden kan respondere til Lyndon LaRouches historiske lederskab for en ny, virkeligt menneskelig verden.

Foto: Processen med 'farvede revolutioner', styret af Soros, har nu ramt USA for fuld styrke.

RADIO SCHILLER den 30. januar

2017:

**Hvad vælger Trump? Den
»særlige relation« til**

Storbritannien, eller Rusland/Kina/Indien?

Med formand Tom Gillesberg

**RADIO SCHILLER, 23. januar,
2017:**

**Til præsident Trump: Det er
ikke "Amerika Først",
men Menneskehedens Fælles
Fremtid**

Med formand Tom Gillesberg

**POLITISK ORIENTERING den 19.
januar 2017:
Dagen før Trumps indsættelse**

Med formang Tom Gillesberg.

Lyd:

Kom til koncerten:

En Musikalsk Dialog Mellem Kulturer

Fredag den 17. februar 2017, kl. 19,

Det Russiske Center for Videnskab og Kultur

Vester Voldgade 11, København.

Gratis adgang.

Kontakt os!: +45 35 43 00 33; 53 57 00 51

Sergei Lavrov: Vestens post-kristne

messianisme har bragt kaos til verden

– Vi må genindføre menneskelige værdier

Leder fra LaRouchePAC, 18. januar, 2017 – Med blot to dage tilbage under den morderiske, degenererede Obama-administration, og med nyvalgte præsident Trump, der lover at gøre en ende på »regimeskifte« og genoprette relationerne med Rusland, har den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov og præsident Vladimir Putin taget fløjlshandskerne af med hensyn til den trussel mod menneskeheden, som Obama og hans controllers repræsenterer.

På en årlig pressekonference tirsdag begyndte Lavrov med en erklæring om det internationale samfunds svigt med hensyn til at forenes imod terrorisme. Det er et »systemisk problem«, sagde han, »sammensat af grundlæggende uoverensstemmelser mellem på den ene side den objektive orientering hen imod dannelsen af en polycentrisk verden, og på den anden side, handlingerne fra dem, der forsøger at holde fast ved det forældede koncept om unipolaritet. Jeg refererer til dominansen af, ikke engang så meget én stat, som af en gruppe af stater med deres egne værdisystemer«.

Og hvad er det for værdier, spørger han, som Vesten konstant kræver, at Rusland og verden må vedtage?

»Det er sandsynligvis ikke de værdier, som bedstefædrene til nutidens europæere proklamerede«, sagde Lavrov, »men noget nyt og moderniseret, frit slag, ville jeg sige. Disse værdier kunne man kalde post-kristne. De er radikalt og fundamentalt i strid med de værdier, der er nedarvet fra generation til generation i århundreder i vort land, og som vi ønsker at værdsætte og videregive til vore børn og børnebørn. Når vi og mange andre, under udenrigspolitiske kampe, konfronteres med et krav om at acceptere disse nye, post-kristne, vestlige værdier, inklusive eftergiveness og en universalitet i en liberal tilgang til den enkelte persons liv, mener jeg, at det er uanstændigt på et menneskeligt niveau. Men, som professionelle diplomater, er det en kolossal fejltagelse og en totalt uacceptabel overvurdering af jeres egen indflydelse på internationale relationer.«

Lyndon LaRouche responderede på disse udtalelser med fuld enighed. »Dette er ligesom Første Verdenskrig«, sagde han. »Værdierne af det 19. århundredes Amerika blev ødelagt i Første Verdenskrig«, en krig, skabt af briterne med det formål at ødelægge amerikansk samarbejde med Europa, især Tyskland, omkring international nations-opbygning. Den optimisme, der karakteriserede Alexander Hamiltons, John Quincy Adams' og Abraham Lincolns Amerika, druknede i pessimismens og

geopolitikkens blod.

Putin advarede ligeledes om, at det »messianske« hysteri i Vesten er gået så vidt, at de nu forsøger at gennemtvinge en 'farvet revolution' mod den nyvalgte præsident i deres eget land, en præsident, der har brudt med det kontrollerede miljø.

»Man har det indtryk«, sagde Putin tirsdag, »at, efter en testkørsel i Kiev, er de nu parat til at organisere et 'Maidan' i Washington, for at forhindre Trump i at indtage embedet.«

Hertil bemærkede LaRouche, at det var truslen om at blive myrdet, der tvang den valgte præsident i Ukraine, Viktor Janukovitj, til at flygte, konfronteret med de amerikanskstøttede, neonazistiske bøller på Maidan. I dag er truslen om mord, for at stoppe Trump, en meget virkelig fare. I hele Amerikas historie har det kun været de præsidenter, der trodsede briterne og Wall Street, som blev ofre for politiske mord. I dag er Londons rolle i at orkestrere en »farvet revolution« imod Trump åbenlyst afsløret. Trump selv, i et interview med Londonavisen *Times* mandag, gjorde nar ad MI6-agent Christopher Steele for dennes vilde fabrikationer om Trump, der skulle være kontrolleret af Moskva, og som blev taget op og faldbudt af den amerikanske presse. Trump sluttede ved at sige til *Times*-reporteren: »Hvis denne fyr er en britisk fyr, så har I en masse problemer.«

I sit interview sagde Lavrov, at »vore relationer med Kina er de bedste nogensinde i vore to landes historie« og påpegede Putins besøg i Kina i juni 2016. I denne uge er den kinesiske præsident, Xi Jinping, hvis Silkevejsprogrammer er i færd med at transformere verden, i Schweiz, hvor han i sin hovedtale til Davos Forum sagde, at den finansielle krise var forårsaget af »finanskapitalen, der udtog overdrevne profitter, og af, at den finansielle lovgivning ikke havde håndteret dette«. Dette er præcis LaRouchePAC's budskab til Kongressen – hold Donald Trump fast på sit valgkamplofte om at vedtage Glass-Steagall,

omgående, for at underkaste det bankerotte, finansielle system lovmæssig konkursbehandling, før det bryder sammen og trækker den vestlige verden ind i depression, og krig.

Det Nye Paradigme er inden for rækkevidde, hvis det lidende folk i USA og Europa kan række ud efter stjernerne og, som Wilhelm Tell i Schillers drama, sige til verden: »Nej, der er en grænse for tyranens magt.« Den revolutionære gæringsproces, som frembringer Brexit, Trumps valgsejr og flere valg i Europa imod EU-diktaturet og de vanvittige, anti-russiske politikker, frembyder det rette momentum for en sand, international renæssance, der udløser menneskehedens kreative evne til at skabe en fremtid, der er mennesket værdigt.

Foto: Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov holder sin årlige pressekonference med en gennemgang af året 2016. (Kan ses med engelsk speak her: <https://www.youtube.com/watch?v=YLl8t4XehXI>)

Xi Jinping i Davos: Vær ikke bange for at udforske en ny verden

Leder fra LaRouchePAC, 17. januar, 2017 – Med verdens blik rettet mod ham, holdt den kinesiske præsident Xi Jinping hovedtalen for Davos Verdensøkonomiske Forum den 17. januar, hvor han fremlagde det, hans Udenrigsministerium beskrev som »en gennemarbejdet plan for det menneskelige samfunds fremtidige fremskridt«.

Xi sagde, at den globale finansielle krise var forårsaget af, at »finanskapitalen udtog overdrevne profitter og af, at

finansiel lovgivning ikke har håndteret dette«, og at der er voksende internationale krav om fundamentale reformer. Han præsenterede Kinas Bælt-og-Vej-initiativ som et åbent tilbud til alle nationer, fordi »udvikling er af folket, ved folket og for folket« og er baseret på voksende produktivitet baseret på udviklingen af videnskab og teknologi. Og han understregede, at menneskets historie »fortæller os, at man ikke skal frygte problemer, men at de må konfronteres ... Hvis man er ræd for stormen og for at udforske en ny verden, vil man før eller siden drukne i havet«.

Den totale intellektuelle og moralske bankerot af det gamle, døende paradigme reflekteredes godt af en forvirret establishment-deltager i Davos, Moises Naim fra Carnegie Institut, der blot kunne sprutte: »Der er enighed om, at der foregår noget enormt, på globalt plan og på mange måder uden fortilfælde. Men vi ved ikke, hvad årsagerne er, eller hvordan man skal håndtere det.«

Men dét ved Xi Jinping og Vladimir Putin, og dét ved ligeledes Lyndon LaRouche og de amerikanere, der er kloge nok til at lade sig lede af hans videnskabelige og strategiske tænkning. Inkluderer dette mon den næste præsident i USA, Donald Trump?

Som Putin sagde ved en pressekonference i Moskva, mens Xi endnu talte i Davos: »Jeg kender ikke hr. Trump ... Jeg ved ikke, hvad vil gøre på den internationale arena, så jeg har intet belæg for hverken at angribe ham, kritisere ham eller forsvare ham.« Det, der står klart, fortsatte han, er, at der foregår »et 'Maidan' i Washington for, at Trump ikke skal indtage embedet ... [og] at binde den nyvalgte præsident på hænder og fødder, med hensyn til implementeringen af hans løfter forud for valgkampagnen til det amerikanske folk og det internationale samfund«. Med hensyn til dem, der lækkede det løgnagtige dossier, så »er de værre end prostituerede, de har ingen moralske grænser«, udtalte Putin med eftertryk.

Det, der står på spil, er epokegørende, som Helga Zepp-

LaRouche understregede i en strategisk vurdering, der udgives i det kommende nummer af *EIR* (se hele artiklen på dansk: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=17403>)

»Det uhørte hysteri hos de etablerede medier og de neokonservative på begge sider af Atlanten over Donald Trumps valgsejr giver stof til et førsteklases lærestykke i den faktiske dynamik, der netop udfolder sig på den strategiske scene. Det demonstrer med al mulig tydelighed og for selv den mest naive tilhænger af den politiske korrekthed, at det her ikke drejer sig om det ene partis interesser over for det andet parti. Det drejer sig om et døende imperiums metoder over for frembruddet af et nyt paradigme, hvis præcise indhold endnu ikke er entydigt defineret, men som i hvert fald er et nej til globaliseringen ...

Dette imperium er ikke det samme som nationerne USA eller Storbritannien; det er de oligarkiske kræfter, der får opfyldt deres krav om magten fra det neoliberale, transatlantiske finanssystem og det militære forsvar af den unipolære verdensorden, og som er fuldstændigt ligeglade med de undersåtters ve og vel, der tilfældigvis også bor i deres stater. Det er mod dette imperium, at der er en global revolution i gang, og som er kommet til udtryk i både Brexit, i Trumps valgsejr og i nejjet til Renzis folkeafstemning i Italien ...

Imens vokser det nye paradigme frem i form af en ny, økonomisk verdensorden, hvor BRIKS-staterne og Kinas politik med Den nye Silkevej tilbyder et win-win-samarbejde til alle verdens nationer, hvor alle kun kan vinde gennem gensidig fordel. Såfremt det lykkes for Trump at samarbejde med denne nye kombination, hvilket man først vil få at se, når han er indsat i embedet, kunne en ny æra for menneskeheden begynde, hvor suveræne nationer samarbejder om et skæbnefællesskab for menneskehedens fremtid, og hvor imperiets æra (endelig) bliver lagt i graven.«

Den britiske efterretningstjeneste afslører sig selv i sine operationer mod Trump. Af Helga Zepp-LaRouche

Imens vokser det nye paradigme frem i form af en ny, økonomisk verdensorden, hvor BRIKS-staterne og Kinas politik med Den nye Silkevej tilbyder et win-win-samarbejde til alle verdens nationer, hvor alle kun kan vinde gennem gensidig fordel. Såfremt det lykkes for Trump at samarbejde med denne nye kombination, hvilket man først vil få at se, når han er indsat i embedet, kunne en ny æra for menneskeheden begynde, hvor suveræne nationer samarbejder om et skæbnefællesskab for menneskehedens fremtid, og hvor imperiets æra bliver henlagt.

14. januar, 2017 – Det uhørte hysteri hos de etablerede medier og de neokonservative på begge sider af Atlanten over Donald Trumps valgsejr giver stof til et førsteklases lærestykke i den faktiske dynamik, der netop udfolder sig på den strategiske scene. Det demonstrer med al mulig tydelighed og for selv den mest naive tilhænger af den politiske korrekthed, at det her ikke drejer sig om det ene partis interesser over for det andet parti. Det drejer sig om et døende imperiums metoder over for frembruddet af et nyt paradigme, hvis præcise indhold endnu ikke er entydigt defineret, men som i hvert fald er et nej til globaliseringen.

Præcis på selve aftenen før Trumps første pressekonference som nyvalgt præsident, bragte den amerikanske fjernsynsstation CNN og internetfirmaet BuzzFeed som en kæmpesensation historien om et dossier på 35 sider, hvor det ud over usigelige anekdoter om Trumps påståede seksuelle vaner også blev påstået, at man havde beviser for, at Trump faktisk var en russisk agent. Efter den af cyberekspertter for længst gendrevne kampagne om, at Rusland skulle have hacket den demokratiske nationalkomites (DNC) e-mails, systematisk have tilsmudset Hillary Clintons anseelse og dermed have hjulpet Trump til sejren, skulle denne nye aktion lægge grunden til en snarlig rigsretssag, før Trump endnu havde indtaget Det Hvide Hus.

Forfatteren til dette dossier hedder Christopher Steele, en ruslandsekspert fra den britiske udenrigs-efterretningstjeneste MI6, der havde fabrikeret dossieret allerede i sommeren 2016. Det cirkulerede i flere måneder blandt amerikanske mediekredse og ansås for så utroværdigt, at der selv i valgkampens heftigste periode ikke var nogen, der ville offentliggøre det. Dossieret blev overgivet direkte til FBI-chefen Comey og derefter endnu engang af senator McCain til FBI, efter at McCain på en sikkerhedskonference i Canada fik en lovprisning at høre fra den tidligere britiske diplomat i Moskva, Sir Andrew Wood, af Steele og dennes troværdighed.

Efter at bølgerne over Ruslands påståede tyveri af det amerikanske valg gik højt, og Trump meddelte, at han stoled mere på Julian Assange fra Wikileaks end på de amerikanske efterretningstjenester, informerede de tre chefer for USA's efterretningstjenester – Clapper, Brennan og Comey – både USA's Senat, såvel som præsident Obama og den nyvalgte præsident Trump om deres version af hændelsen. Dossieret ville på grund af dets manglende troværdighed ikke have spillet nogen rolle, hvis ikke disse tre chefer havde tilføjet et resumé på to sider. Efter at det tvivlsomme dossier på denne måde havde fået en påtegning som et pålideligt efterretningsdokument, var dette startskuddet til, at CNN,

BuzzFeed og derefter de øvrige medier offentliggjorde samtlige 35 sider.

Dagen efter ringede Clapper til Trump for at gøre opmærksom på, at dossieret ikke stammede fra de amerikanske efterretningstjenester, og at han hverken kunne stå inde for dets troværdighed eller det modsatte. Og helt usædvanligt offentliggjorde han så en tilsvarende skriftlig erklæring. Efter at de tre efterretningschefer selv havde udløst aktionen, fulgte Clapper den altså op med endnu en aktion, hvilket i disse kredse betegnes som en »CIA-operation«, hvad der oversat kan gengives med at tilrettelægge en diplomatisk flugtrute.

Så hvad drejer det sig altså om? Eric Denécé, direktør for det franske Center for Intelligence Research, offentliggjorde den følgende analyse under overskriften: »En chokerende mangel på beviser«, efter at han havde læst beretningen fra Ministeriet for Homeland Security og fra FBI om det angivelige russiske indgreb i den amerikanske valgkamp. »Washingtons establishment blev fuldstændig overrasket over Trumps valgsejr og indså, at der ville følge en større hovedrengøring, hvor mange af dets medlemmer ville miste deres politiske stillinger og dermed deres økonomiske privilegier, der var et resultat af deres internationale økonomiske alliancer.«

Denne vurdering stemmer givetvis, men den beskriver kun ét aspekt af sagen. Det er indlysende, at det transatlantiske, neoliberale establishment har yderst svært ved at acceptere den kendsgerning, at Trump blev valgt på demokratisk vis. For dem er »verden gået op i fugerne«, som Merkel siger; den er »stærkt chokeret«, som [den tyske forsvarsminister Ursula] von der Leyen udtrykte det. Den verden, der er gået op i fugerne, er den unipolære verden, som de neokonservative i Bush senior-administrationen i tiden efter Sovjetunionens opløsning besluttede, skulle være den enerådende. De proklamerede dengang »The Project for a New American Century« (PNAC), der skulle grundlægge et verdensrige på grundlag af det særlige,

britisk-amerikanske forhold. De regeringer, der ikke ville underkaste sig denne unipolære verden, blev lidt efter lidt væltet af politikken for regimeskift, for eksempel gennem de udefra finansierede 'farvede revolutioner', sådan som Victoria Nuland uforblømt indrømmede det i tilfældet med Ukraine. Alene her betalte USA's Udenrigsministerium \$5 mia. til NGO'er. Men det drejede sig også om direkte militær indgriben under påberåbelse af forsvar for demokrati og menneskerettigheder, som i tilfældet med Irak, Libyen, Syrien osv. Og naturligvis var Rusland og Kina den egentlige, sluttelige målskive for denne politik med regimeskift.

I dette arrangement var EU-bureaukratiet den hemmelige juniorpartner, der selv nød frugterne af dette globaliseringssystem, selv var opsat på den størst mulige udvidelse af sit imperium, sådan som Robert Cooper åbent indrømmer det, og kun lejlighedsvis konkurrerede om dominansen med City of London og Wall Street. En forudsætning for medlemskabet i denne unipolære verdens establishment-klub var naturligvis også, at man overtog den officielle fremstilling («narrativ»), at det, som det drejede sig om i alle disse destabiliseringer af demokratisk valgte regeringer og disse krige, var »frihed«, »demokrati« og »menneskerettigheder«, alt imens det hos de andre altid drejede sig om »diktatorer« og »dæmoner«. Og naturligvis ville alle de, der havde disse unipolære briller på, i en analyse af »flygtningekrisens årsager« ikke slippe godt fra at nævne dette ved navn, for det ville have betydet, at man måtte have fordømt de ulovlige krige, der har kostet millioner af mennesker livet, og så var man blevet smidt ud af klubben.

Med Donald Trump har nu en person vundet valget, der, som Obama udtrykte det om Putin, »ikke var med på holdet«, og som er enig med (senator) Tulsi Gabbard og en række konservative militærpersoner i, at disse krige for regimeskift må holde op, og som, med den ultimative overtrædelse af tabuet, oven i købet atter vil normalisere forholdet til Rusland!

Den ansete amerikanske journalist Robert Parry sammenlignede de amerikanske efterretningstjenesters metoder mod Trump med J. Edgar Hoovers afpresningsmetoder. Christopher Steeles grove taktikker minder imidlertid også om den ligeledes af den britiske efterretningstjeneste inspirerede »Troopergate«-skandale, hvor det med en vis succes i begyndelsen af Bill Clintons præsidentskab blev forsøgt at fremstille ham som en hæmningsløs sexgalning, forarbejdet, så at sige, for den senere lancerede Lewinsky-affære, der havde til formål at ødelægge Clintons præsidentskab.

Det spektakulære i operationen mod Trump er imidlertid, at den britiske efterretningstjeneste og dens amerikanske modpart, der i årtier har arbejdet som »spøgelser« i det skjulte, nu er tvunget til at stille deres totale nøgenhed offentligt til skue. Den sidste dilettantiske påstand fra Steele, der i øvrigt også var en ledende aktør i afsløringen af korrupsionsskandalen i FIFA og var den vigtigste MI6-agent i sagen om mordet på Litvinenko, demonstrerer de direkte interventioner i USA's interne anliggender på vegne af Det britiske Imperium, som blot er et synonym for begrebet »globalisering«.

Dette imperium er ikke det samme som nationerne USA eller Storbritannien; det er de oligarkiske kræfter, der får opfyldt deres krav om magten fra det neoliberale, transatlantiske finanssystem og det militære forsvar af den unipolære verdensorden, og som er fuldstændigt ligeglade med de undersåtters ve og vel, der tilfældigvis også bor i deres stater. Det er mod dette imperium, at der er en global revolution i gang, og som er kommet til udtryk i både Brexit, i Trumps valgsejr og i nejjet til Renzis folkeafstemning i Italien.

Påstanden om, at Putin har stjålet valgsejren fra Hillary Clinton, eller at han også vil blande sig i de kommende valg i flere europæiske stater, er et desperat forsøg fra dette synkende imperiums side på at bevare fortolknings-

overhøjheden.

Imens vokser det nye paradigme frem i form af en ny, økonomisk verdensorden, hvor BRIKS-staterne og Kinas politik med Den nye Silkevej tilbyder et win-win-samarbejde til alle verdens nationer, hvor alle kun kan vinde gennem gensidig fordel. Såfremt det lykkes for Trump at samarbejde med denne nye kombination, hvilket man først vil få at se, når han er indsat i embedet, kunne en ny æra for menneskeheden begynde, hvor suveræne nationer samarbejder om et skæbnefællesskab for menneskehedens fremtid, og hvor imperiets æra bliver henlagt.

Trump kræver atomvåbenaftale med Rusland; støtter EU's opløsning

16. jan., 2017 – Det transatlantiske establishment er blevet kastet ud i endnu en runde, hvor de må bide i gulvtæppet, af nyvalgte præsident Donald Trumps første interview med europæiske medier, et fællesinterview, han gav til Londonavisen *The Times* og den tyske avis, *Bild Zeitung*, udgivet den 15. og 16. januar. Ledere lige fra Frankrig til Storbritannien og videre udtrykte oprør over, at Trump vovede at foreslå en ophævelse af sanktionerne mod Rusland til gengæld for en atomvåbenaftale, over, endnu engang at kalde NATO for forældet, og for at antyde, at, ikke alene var Storbritanniens udgang, Brexit, af Den europæiske Union en »fremragende ting«, men »hvis man spørger mig, vil flere andre lande også gå ud«.

»De har sanktioner mod Rusland – lad os se, om vi ikke kan indgå nogen gode aftaler med Rusland. For det første mener

jeg, at atomvåben skal være langt færre og reduceres væsentligt, det er en del af det«, sagde Trump til sine interviewere.

Der vil også komme forandringer i NATO, annoncerede Trump: »Det er forældet, for det første, fordi det blev designet for mange, mange år siden«, for det andet, fordi europæiske »lande ikke betaler, hvad de skal«, og også, fordi NATO-alliancen »ikke håndterede terrorismen«.

Trump's kritik af Ruslands intervention i Syrien som værende en »meget dårlig ting«, der førte til en »forfærdelig humanitær situation«, oprørte ikke den transatlantiske elite, og det gjorde hans gentagne erklæring om, at det var »en stor fejltagelse« af Tyskland at have taget syriske flygtninge ind, heller ikke.

Men det samme kan bestemt ikke siges om Trumps påmindelse om, at det, der oprindeligt skabte denne krise, var USA's intervention i Irak.

»Hele denne sag burde aldrig være sket. Irak burde ikke være blevet angrebet ... Det er ligesom at kaste sten mod et hvepsebo. Det er alletiders værste roderi«, sagde Trump. Hans prioritet, som militær øverstbefalende? »ISIS«, svarede Trump.

Obamas ambassadør til Den europæiske Union, den »indflydelsesrige finansekspert«, Anthony Gardner, var allerede apoplektisk over, at det første spørgsmål, som EU-embedsmænd, Trumps overgangsteam havde talt med, blev spurgt, var, »Hvilket land efter UK er det næste til at forlade [eurozonen]?«, og således udbredte den idé, »at 2017 er året, hvor EU vil falde fra hinanden« (*Time*-magasinet, 13. jan., 2017).

Fra Trump selv kom den påstand, at »Brexit vil ende med at være en god ting«.

Det faktum, at interviewet til *The Times* blev udført af

Michael Gove, er ved at drive City og London-kredse amok. Gove er den førende Brexit-tilhænger i det Konservative Parti. Efterson han blev fyret sidste år af premierminister Theresa May, ses det som endnu et nap i næsen, i lighed med, at Trump mødtes med Nigel Farage, stifter af anti-EU partiet, Independence Party (UKIP). Trump dryssede også her salt i såret og spurgte Gove mod slutningen, »Hvordan har vores Nigel det? ... Jeg synes, han er en storslået fyr.«

Det, der blev rapporteret i *The Times*, men ikke i *Bild*, var hans referencer til Tyskland og dets kansler.

»Hvis man ser på Den europæiske Union, så er det Tyskland. Grundlæggende set, et instrument for Tyskland. Det er derfor, jeg syntes, det var intelligent af UK at udtræde«, sagde han til de to redaktører. »Jeg mener, andre også vil udtræde. Jeg mener ikke, det bliver så nemt at holde sammen på det, som mange mennesker mener.«

Med Trump, der ser den nye internationale virkelighed, er Obama og EU rasende

Leder fra LaRouchePAC, 16. januar, 2017 – Nyvalgte præsident Trumps seneste og mest substantielle interview gør det ganske klart, hvad det nye paradigme for verden er, i den umiddelbare fremtid. Trump prioriterer en aftale om reduktion af atomvåben og sandsynlige reduktion af sanktioner mod Vladimir Putins Rusland. Han erklærer, at NATO er »forældet«, og at dets europæiske medlemmer hverken støtter dets militær eller bekæmper jihadistisk terrorisme. Han forudsagde, at Den europæiske Union sandsynligvis vil opløses, og at dette vil

være en god ting.

Til trods for de hysteriske udbrud, som dette interview med Londonavisen *Times* og det tyske *Bild Zeitung* har frembragt fra den europæiske elite og Obamas ambassadører dér, så ser Donald Trump ganske enkelt den nye virkelighed – det nye paradigme – og indikerer, at han *muligvis* vil være med til at skabe den.

Putins Rusland er ansvarlig for muligheden af at afslutte 15 års uafbrudte krige i Mellemøsten og Nordafrika, og for et nyt sikkerhedskoncept, som han deler med Xi Jinpings Kina, og som kan brække ryggen af international terrorisme. I morgen vil Xi holde hovedtalen på Davos Verdensøkonomiske Forum. Han er ansvarlig for at være drivkraft bag en meget stor andel af den økonomiske og produktive vækst i verden, og for at tilbyde »et fællesskab af en fælles bestemmelse« gennem den Nye Silkevejsinfrastruktur, gennem at lede forskning og udvikling af fusion, og gennem at lede udforskning af Månen.

Et USA, der er blevet af med Nobels Krigspris-præsident Obama, tilbydes at tilslutte sig dette nye paradigmes institutioner og handlinger.

Frygt for og had til denne udsigt er kilden bag den intense kampagne for anti-russisk, anti-Trump propaganda i USA, der dirigeres fra britisk efterretning, men rækker dybt ind i en »få Trump ned med nakken-specialenhed« i efterretningstjenester under Obama. Denne kampagne er forgæves og destruktiv, og amerikanske »progressive« bør ikke lade sig forlede til at tilslutte sig den.

Som *EIR's* stiftende redaktør Lyndon LaRouche udtrykte det, »Som Trump i øjeblikket går frem, vil der komme en stor forandring internationalt. Det er ikke kun Trump. Det er de andre elementer i systemet, der kommer sammen for at bringe en kraft i spil, som vil dominere planeten.«

Vil den amerikanske befolkning, der har stemt for at afvise det gamle paradigme med »globalisering, afindustrialisering«,

få den nye administration og Kongressen til at gøre det, der er nødvendigt for at tilslutte sig den nye drivkraft for vækst og videnskabeligt fremskridt?

En bevægelse fra en national, upartisk appel er i gang – og er på denne webside – som kræver, at Trump, der lovede »det 21. århundredes Glass/Steagall-lov« under sin valgkamp, foreslår dette for Kongressen i sin første tale til dem. At gøre en ende på Wall Street-kasinoets forgiftning af den amerikanske økonomi er et første skridt. Men så findes der ingen statslig kreditinstitution efter Hamilton-princippet, til at genskabe Amerikas forældede, økonomiske infrastruktur – selv, når Kinas statsmidler, som det her rapporteres, netop søger at få en sådan institution, som gør det muligt for dem at investere i en ny, amerikansk infrastruktur. Obama sagde til vælgerne, at han anså revolutionen med fusionskraft/plasmateknologi for totalt unødvendig, og privatiserede NASA's store udforskningsprogrammer, med en forværrende virkning.

Tiden er nu inde til, at amerikanerne handler for deres fremtid, ikke deres frygt.

Helga Zepp-LaRouches tale på seminar i Stockholm, 11. januar, 2017. Video; engelsk udskrift.

Stockholm EIR/Schiller Institute Seminar Wednesday, January 11, 2017

[The video is available on the Schiller YouTube channel at https://www.youtube.com/watch?v=cdl0Hxg_Ubc

Helga Zepp-LaRouche: Donald Trump and the New International Paradigm

HUSSEIN ASKARY: Thank you very much everybody for attending the seminar, "Donald Trump and the New International Paradigm." Your Excellencies, and ladies and gentlemen, we are very, very pleased that we have a special guest. It's all clear that the interest for this theme is very big, and this is a very special; there are many expectations on the new administration and new policy, but there are also many challenges around the world. And we have the honor of having Mrs. Helga Zepp-LaRouche, the founder and chairwoman of the International Schiller Institute, who has not only followed at very close range, followed developments internationally, both strategic, economic and cultural, but she herself and her association were actually contributing to what we call this new paradigm in international politics. But this new paradigm in international politics of course, we will hear from Mrs. Helga Zepp-LaRouche.

We will have Mrs. Helga Zepp-LaRouche's presentation and then I will make a short presentation and then we'll have a break... [applause]

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Good day, ladies and gentlemen. We are in indeed in very, very fascinating times. And I think there is much reason to be hopeful. I know that for the last 16 years, most people in the United States and Europe thought there is no great future. But I think that there is [annulation? 2.29] of strategic realignments which have shaped up over the last three years, but especially in the last year, where one can actually see the potential for a completely new kind of relation among nations is on the horizon and that we may actually have the chance to bring a peaceful world.

Now, obviously, in the system of globalization as we have known it, especially since the collapse of the Soviet Union, that system is completely unhinged and this is cause

for a lot of freaked out reactions by those people who were the beneficiaries of that system of globalization, but I will hopefully be able to develop that this is a temporary phenomenon, and it will be replaced by some more optimistic developments.

What we see right now is a completely new paradigm emerging, a system which is based on the development of all, a "win-win" potential to cooperate among nations and obviously the idea for what was the axiomatic basis of the globalization system since '91 to insist on a unipolar world, is failing, or has failed already. And with that, a system which tried to maintain this unipolar world with the policy of regime change, of color revolution, or humanitarian intervention, or so-called humanitarian intervention to defend democracy and human rights, which obviously has led the world to a terrible condition, but this is now coming to an end.

So obviously, the statement by Francis Fukuyama at the end of the Soviet Union that this was the "end of history" and that there would be now only democracy, was really pretty sure; because you have a complete backlash right now, which takes

different forms in different in different parts of the world against this system of globalization, and in the Asian countries it takes the form of more and more countries joining with the New Silk Road perspective offered by China, the offer to work

together in a "win-win" cooperation with the Belt and Road Initiative which is now already involving more than 100 nations and international organizations; and is already engaged in the largest infrastructure project in the history of mankind.

This new paradigm economic system, already involves 4.4 billion people; it is already in terms of spending, in terms of buying power in today's dollars, 12 times as big as the Marshall Plan was after the Second World War, and is open for every

country to join, including Sweden, including the United States, including every other country on the planet. And I will talk about that in a little while.

And in the trans-Atlantic sector you have a different kind of anti-globalization revolt, which is still ongoing, it's not yet settled how this will turn out. It started in a visible form with the vote of the British population in June last year with the Brexit, which was the first real upset; everybody was totally unexpected it, except a few insiders. This anti-globalization revolt was obviously continued with the election of President Donald Trump in the United States; it was continued with the "no" to the Italian referendum organized by Prime Minister Matteo Renzi, to change the Constitution. And it's coming to all of these developments, Brexit, Trump, no to the referendum in Italy, is that is caused by a fundamental feeling of injustice of ever larger parts of the population which were victims of that system, which increasingly made the rich richer, made more billionaires richer, but destroying successively the middle range of society, and making the poor poorer. It is my deepest conviction that that revolt will continue until the causes of this injustice are removed, and it will continue, it will hold the measuring rod to President Trump, if he will fulfill his election promises; and if he would not do that I believe the same people would turn against Trump as they turned against Hillary.

So that means that the future of the European Union and the euro is very doubtful. We have elections coming in this year in France in April. This election as of now is completely up in the air. There is no firm prediction possible. You have a very tumultuous situation in Italy, where a coup was just attempted by Beppe Grillo and Verhofstadt [in the European Parliament] which failed, trying to get the Five Star Party into the Liberal Group [ALDE] in the European Parliament, which was rejected by the Liberal Group so it didn't function. Then you will have elections in

Holland, and in September in Germany which, you know, the star of Mrs. Merkel is also no longer as shiny as it may have been a while ago.

So we are looking into dramatic changes.

Now, let me start with the Trump election. Now, I have in my whole political life, which is now becoming quite long, several decades – I have never in my whole political life, seen such hysteria on the side of the neo-cons, on the side of the mainstream politicians, on the side of the liberal media, as concerning Trump. Now, admittedly, Trump does not fulfill the behavior code of Baron von Kligel, who was a German in the 18th century who developed the code for good diplomatic behavior. But what was caused Trump, is that he simply promised end the political paradigm which was the basis of eight years of George W. Bush and eight years of Barack Obama, which was a direct continuation of the Bush-Cheney policy.

And it was a good thing, because it was very clear that if Hillary Clinton would have won the election in the United States, that all the policies she was pursuing, including an no-fly zone over Syria, and an extremely bellicose policy towards Russia and China, would have meant that we would have been on the direct course to World War III. If you have any doubts about that I'm perfectly happy to answer questions about that, in the question & answer period.

So the fact that Hillary did not win the election was extremely important for the maintenance of world peace. And I think that of all the promises that Trump made so far, the fact that he said, and by the appointment of these different cabinet members, if they all get through the nomination process in the Senate, that he will normalize the relationship between the United States and Russia, is, in my view *the most important step*. Because if the relationship between the United States and Russia is decent, and is based on trust and cooperation, I think there is a basis to solve all other

problems in the world. And if that relationship would be in an adversary condition, world peace is in extreme danger.

So from my standpoint, there is reason to believe that this will happen. The Russian reaction has been very moderately, but optimistic that this may happen. If you look at the appointments, you have several cabinet members and other people in other high posts who are also for improving the relationship with Russia, such as Tillerson who is supposed to become Secretary of State; General Flynn, who is a conservative military man but also for normalization with Russia, and many others, so I think this is a good sign.

Now, if you look at the reaction of the neo-con/neo-liberal faction on both sides of the Atlantic to this election of Trump, you can only describe it as *completely* hysterical. The *Washington Post* today has an article "How To Remove Trump from

Office," calling him a liar, just every derogative you can possibly imagine, just an all-in-one unbelievable; the reaction in Germany was – von der Leyen, the Defense Minister, in the morning after the election said she was "deeply shocked," this was "terrible," this was a catastrophe, and it keeps going like that. So they have not recovered.

And then naturally, you have the reports by the different U.S. intelligence services, Clapper, Brennan, Comey from the FBI, they all put out the fact that that it was Russian hacking of the emails of the DNC and Podesta which would have stolen the election, because they would have shifted the view of the Americans to vote for Trump.

Now, I think this is ridiculous. Not only have many cyber experts, also in Europe but also in the United States, already said that all the signs are that it was not a hacking but an insider leak giving this information out, is more and more likely, and there's absolutely *zero* proof that it was Russian hacking. Naturally, what is being covered up with this story is that was the "hacking" about? It was "hacking" of emails that proved that Hillary Clinton manipulated the election against Bernie Sanders! That is not being talked

about any more; but if there was any thought, I would say, look there, and there are many people who recognize, for example, a very important French intelligence person with the name of Eric Denécé who is a top-level think tanker in France who said: Well, it is quite clear why they put out this story, because the neo-cons had to expect the great cleanup and many of them would lose their positions, and this is why they basically all agreed on this story and changed the narrative.

The real narrative is that it was the injustice of the neoliberal system of globalization which simply violated the interests of the majority of the people, especially in the "rust belt." Hillary Clinton in the election campaign was so arrogant that she didn't even go to Ohio or some of the other states which are formerly industrialized. Where, you have to see that the United States, contrary to what mostly is reported in the Western media in Europe, the United States is in a state of economic collapse. They have for the first time, a shrinking life-expectancy; there is one indicator which shows if a society is doing good or bad, and that is if the life-expectancy increases or shrinks. In the United States it's shrinking for the first time for both men and women. In the period of 16 years of Bush-Cheney and Obama, which you can take as one package, the suicide rate has quadrupled in all age brackets; the reasons being alcoholism, drug addiction, hopelessness, depression because of unemployment. There are about 94 million Americans who are of working age who are not even counted in the statistics, because they have given up all hope of ever finding a job again. If you have recently travelled in the United States, the United States is really in a terrible condition; the infrastructure is in a horrible condition, and people are just not happy.

So the vote, therefore, the narrative, that was the reason why Hillary was voted out because she was being perceived as the direct continuation of these 16 years, and so the attempt to change that narrative by saying it was "Russian hacking" is pretty obvious.

Now, however, we have now I think ten days or nine days left, until the new President comes in. And this is not a period of relaxation, because again, in an unprecedented way, the old team of Obama is trying to create conditions for the incoming President Trump to force him to continue on the pathway of Obama. For example, just a couple of days ago, they started a deployment of a U.S. and NATO troops to be deployed at the Russian border in the Baltics, in Poland, and Romania, through the German city of Bremerhaven, where 6,000 troops landed with heavy military equipment; for example, the U.S. Abrams tanks, Paladin artillery, Bradley fighting vehicles, 2,800 pieces of military hardware, 50 Black Hawk helicopters, involving 1,800 personnel; 400 troops to be attached to the 24 Apache helicopters.

Now, obviously, the deployment of this is supposed to be a provocation against Russia and it's supposed to make it very difficult for Trump to start to improve relations.

A second area where you can see this effort to pin Trump down is the question of the THAAD missiles in Korea, where basically now North Korea has claimed to be able to be able to launch their ICBM anywhere, any time; and according to Chinese experts, the United States is entirely to blame why North Korea is behaving this way.

South Korea with the outgoing President Park Geun-hye, who may be impeached soon, actually in days or weeks, she agreed to have a special brigade of 1,000-2,000 task force which is supposed to eliminate the Pyongyang command under conditions of war, including Kim Jong-un; and obviously this is aggravating the situation because given the history of such things, one is not sure when is the moment of such action.

Thirdly you can see it with the deployment of the U.S. aircraft carrier group *USS Carl Vinson* to the Asia, in the vicinity of China. This aircraft carrier is of the Nimitz-class nuclear-powered, and it will arrive exactly on 20th of January, the day Trump is will take office. *Global Times*, the official Chinese newspaper, said that this deployment is set to disrupt potential talks between China and other countries

in the region; naturally, also it's supposed to put a sour note on the U.S.-China relations.

There are other efforts to change and determine the narrative in the post-Obama period. Ash Carter, the U.S. Secretary of Defense, just gave a press conference where he said that it was only the United States which was fighting ISIS in Syria. Now, that takes some nerve to say that, because everybody in the whole world knows that without President Putin's decision to militarily intervene in Syria starting in September 2015, and with the tremendous support of the Russian Aerospace Forces for the fighting of the Syrian troops, this military situation in Syria would have never developed. And it was to the contrary, the very dubious behavior of the United States supporting various kinds of terrorist groups which prolonged this process and slowed it down.

But also in the attempt to pin down the narrative, of course, John Kerry, who a week or so ago, gave a speech saying that it was the British Parliament which would have prevented the U.S. military intervention in Syria. Now – I mean, all of these

people must think that the whole world has a very short memory, because I remember very vividly that it was Gen. Michael Flynn, in his capacity as head of the DIA, [Defense Intelligence Agency], who had put out a public statement that it was the

intention of the Obama administration to build up a caliphate in the region, in order to have regime-change against Assad, and he was then fired by [DNI] Clapper. And it is of a certain irony that just on Friday, when Trump met with Clapper, Brennan and

Comey, in the Trump Tower where these three gentlemen wanted to impress Trump with their story about the Russian hacking; the other person who was with Trump was General Flynn, who is now in the driver's seat [to be National Security Advisor]. So anyway, you can expect the truth not be suppressed forever. And as a matter of fact, it was in the moment shortly before

the U.S. military intervention in 2013, the U.S. military action was prepared to occur Sunday evening; we had gotten that from

well-informed circles in Washington, and then in the very last minute the chairman of the Joint Chiefs of Staff, Gen. Martin Dempsey went to Obama and said, "You should not start a war where you don't know how it ends. And if you don't ask the Congress you will be impeached, or you run the risk of being impeached." And only because of that Obama went to ask the U.S., Congress, the U.S. Congress voted no, and the U.S. military intervention was prevented.

So this was quite different. And you know this attempt to fix the narrative will not be successful.

Now, I cannot tell you what this Trump administration is going to be. I think I mentioned the one point, I'm pretty confident about: I think we will see probably only by February or even into March who will be actually in his cabinet, who will get approved by the Senate. But there are other interesting elements, for example: Trump had promised in the election campaign to invest \$1 trillion into the renewal of the

infrastructure in the United States. That is very good, as I said, because the United States urgently needs repair. It will, however, only function if at the same time, another promise by Trump, namely, what he promised in October in North Carolina,

that he would implement the 21st Century Glass-Steagall Act, will also be carried out, because the trans-Atlantic financial system remains on the verge of bankruptcy. You could have a repetition of the 2008 financial crash at any moment; and *only* if you have a Glass-Steagall law in the tradition of Franklin D. Roosevelt,

what Roosevelt did in 1933 by separation of the banks, by getting rid of the criminal element of the banking system, and then replacing it by a credit policy in the tradition of Alexander Hamilton, can you remedy this situation. Otherwise, you cannot

finance \$1 trillion in infrastructure.

But one step in a positive direction is the fact that for example the former deputy foreign minister of China, and chairwoman of the Foreign Affairs committee of the National People's Congress, Mme. Fu Ying, made a speech in New York, about

six weeks ago, where she said that indeed the Trump infrastructure program can be a bridge to the New Silk Road program of China. And that is quite the case: Just yesterday, Trump met with Jack Ma who is the chief executive of Alibaba, a

Chinese e-commerce firm, and Jack Ma said that he can help Trump to create 1 million jobs in the United States by initiating a platform for U.S. small businessmen to sell to Chinese consumers over the next five years, and vice versa, how the Chinese can invest in the United States. Trump afterwards said this was a great meeting, we will do great things together; and Jack Ma said that Trump was a very smart man and they got along very well.

So this is very good, because the Schiller Institute already in 2015 published a report for the United States to join the New Silk Road, which is a whole approach how you have to have a fast train system for the United States; as you know, China built as of the end of 2014, 20.000 km high-speed train systems. China wants to have to 50,000 km by 2020, connecting every major city in China with a fast train system. And the United States has none.

So the United States urgently needs a fast train system connecting the East Coast, the West Coast and the Midwest. Build some new science cities in the South, get rid of the drought in the Southwest, California and the other states. So there are many, many things which urgently need to be done.

OK. Now, let me make a few remarks about the Schiller Institute, given the fact that many of you may not know much about us. And I want to underline the fact that we are not commentators on this whole question, but that we are

responsible for many of the ideas which are now coming into effect.

The Schiller Institute was created by me in 1984, and it was, at that time we had the still the intermediate-range missile crisis, which brought the world to the verge of World War III; if you remember, the Pershing 2, the SS20, where there was a very short warning time, in permanent alert; and the relationship between Europe and the United States was really in a terrible condition.

So I created the Schiller Institute with the idea that you needed an institute, a think tank to put the relations among nations on a completely different basis. One of the most important aspects of the work was to work towards the establishment of a just, new world economic order, in the tradition of the Non-Aligned Movement. And there, my husband, already in 1975, had proposed to replace the IMF with an International Development Bank, which would organize large credits for technology transfer from the industrialized countries to the developing sector, to overcome the underdevelopment.

That proposal went into the Colombo Resolution of the Non-Aligned Movement in 1976 in Sri Lanka. So we had the idea that that policy had to come back on the agenda, that we had to create economic development in the southern hemisphere, so that every human being on this planet could have dignified potential their lives, develop all the potentialities embedded in them.

But from the beginning, we said that such a new world economic order can only function if it's combined with a Classical Renaissance, that we have to reject the popular culture as it is associated with modern globalization, because it is depraved and degenerate. And that we had to go back to the revival, a Renaissance of the best traditions of every culture and have a dialogue among them. For example, in Germany, obviously you would emphasize the German Classical culture of

Schiller, Beethoven, the whole Classical music; in China, you would emphasize Confucius; in India you would emphasize the Vedic writings, Tagore, and so forth. So you would go and revive in every country simply what they have contributed to universal history and make that known.

Now, the present policy, of a "win-win cooperation", is exactly an echo of what we had proposed since '84, and to replace geopolitics with an approach of the common aims of mankind. In 1984, my husband, Mr. LaRouche, also uniquely predicted the collapse of the Soviet Union. He said if the Soviet Union would stick to their then-existing policies of the Ogarkov Plan, that they would collapse in five years. Now, there was nobody else who said the Soviet Union would collapse; it was completely unthinkable, but we observed the economic problems and on Oct. 12, 1988, my husband and I made a press conference in Berlin, in the Bristol Kempinski Hotel, where we said Germany will soon be unified – also nobody believed that at the time – and Germany should adopt the development of *Poland* as a model for the transformation of the Comecon with high technology.

Now, in '89 therefore, when the Berlin Wall came down, we were the only ones who were not surprised. As a matter of fact, we immediately published a report, how the unified Germany should develop Poland, and we called this program, the "Productive Triangle Paris-Berlin-Vienna," which is an area the size of Japan; it had the highest concentration of industry and the idea was to develop development corridors from that Productive Triangle to Poland, Warsaw, to Kiev, to the Balkans, and transform the Comecon that way. It was before the D.D.R. collapsed; and here if that had been picked up, maybe the Soviet Union and the Comecon would not have collapsed.

Anyway: Because you had Bush, Thatcher and Mitterrand, they did not like this at all, so in '91, when the Soviet Union collapsed, we immediately proposed to prolong this program of the Productive Triangle into the Eurasian Land-Bridge: The idea that

you would connect the population and industrial centers of Europe with those of Asia, through development corridors. The Iron Curtain was no longer there, so it was the natural thing to have infrastructure corridors to develop the landlocked areas of Eurasia.

Now we proposed at the time to all the countries of Eurasia, and the only country which responded positively was China. So in 1996, they organized a very big conference in Beijing, called "The Development of the Regions along the Eurasian Land-Bridge," and I was one of the speakers there. And China at that point declared the development of the Eurasian Land-Bridge to be the long-term perspective of China until the year 2010.

As you know, then came '97 the Asia crisis; '98 the Russian GKO crisis, so this whole development became interrupted. But it basically did not stop us from making conferences about this proposal on five continents, all the U.S. cities, all the European cities; even in Latin America, São Paulo, Rio, New Delhi, even some African countries, Australia. We kept organizing for this idea that the natural next phase of the evolution of mankind would be the infrastructure connections of the entire planet.

Obviously, what happened in '99 also was the repeal of the Glass-Steagall Act in the United States, which gave way to the unregulated speculation, leading to the present bubble.

Now, in September 2013, when Xi Jinping in Kazakhstan announced the New Silk Road, we simply took all the different studies we had made in these 24 years, and published them, and we called it: "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge." This is a comprehensive proposal which has the yellow line there in the middle between China and Central Asia; this was the initial One Belt, One Road proposal by China, and we added simply – they had the Maritime Silk Road – but we had a whole infrastructure program for Africa, for the South of Europe, the Balkans, many corridors, including a Bering Strait

Tunnel connecting the Eurasian infrastructure with the American system, with highways and high-speed trains all the way to Chile and Argentina. And eventually, when all of this is built, you can go by maglev train from the southern tip of South America to the Cape of Good Hope in Africa.

We published this proposal; and the actual book you can find at the book table, including an early report about this, from 1997. The first report we published in German, in '91. This is not just about connection of infrastructure, but it has all the scientific conceptions of Mr. LaRouche's notion of physical economy.

Mr. LaRouche is probably the only economist in the West who deserves that name, because all the other neo-liberal economists have been so wrong in their predictions that they should probably take another job. Mr. LaRouche has given up his own scientific method and in this report you find there such extremely important conceptions as the connection between energy flux density in the production process and the relative potential population density, which can be maintained with that energy flux density; and there are other such important conceptions.

So this report was immediately published in China; the Chinese translated it into Chinese. We presented it in China in 2015. It was recommended by all the people who presented to all Chinese scholars, as the standard text on the Silk Road; and it has been sent to all major faculties and universities in China.

It was also published in Arabic, as you will hear about from Hussein Askary. And it is now coming out shortly in Korean, in German, and we have requests in other languages to come out also.

So, while we were publishing these reports, the New Silk Road promoted by China which has a few different names – first they called it One Belt, One Road; now they call it the

Belt and Road Initiative; I always call it the "New Marshall Plan Silk

Road," so that people get an idea. In any case, this policy of China has taken on a breathtaking dynamic. (Next slide)

In the meantime, many of these proposals are in different phases of realization. It has the Maritime Silk Road which is the outer line. In the meantime, China is building six economic corridors – as I said, it involves 70 nations, and over 30 international large organization, 4.4 billion people, and trillions in investments. And as I said, already now it's 12 times bigger than the Marshall Plan was.

(Next slide). This is the original One Belt, One Road, connecting China and Central and West Asia through an economic corridor. In June 2015, China and the five Central Asian governments agreed to build that and additional routes are being

planned to go into Afghanistan. One is already going into Iran; when President Xi was in Iran last year, he promised, – or they both promised that they would extend this New Silk Road beyond Iran into Iraq, Afghanistan, Syria, Turkey.

(Next) This is the new Eurasian Land-Bridge which connects China with Western Europe and it has shortened already the transport time for cargo, to two to three weeks from China – different cities, Chengdu, Chongqing, Yiwu, Duisburg, Lyon, Rotterdam, Hamburg, from five weeks via ocean. Already by mid-2016, there were over 2,000 rail shipments from China to Europe, and it is picking up speed. All the cities in Europe that are termini, such as Madrid, Lyon, Duisburg, they're all happy; they realize that they have tremendous benefits from it.

(Next. No, the next one, the China-Mongolia) This is China-Mongolia-Russia corridor. In June 2016, the three presidents signed a trilateral economic partnership, at the 11th Shanghai Cooperation Organization meeting; and this corridor alone involves 32 projects.

(Next) This is the China-Pakistan economic corridor, which is creating 700,000 new jobs in Pakistan. It will produce 10,400 MW power capacity and the investment of 46 billion by the Chinese in this corridor equals all the foreign investment since 1970 in Pakistan.

(Next) This is the China-Myanmar-Bangladesh corridor. This creating for the first time an express highway between India and China, and it goes through Bangladesh and Myanmar. This corridor will be 1.65 million km long; it will encompass 440 million people.

(Next). The China-Indochina Peninsula corridor. This will be a highway/rail and high-speed transport system connecting the ten largest cities of the region.

(Next) Africa – Djibouti-Ethiopia. [showing picture of refugees instead] Leave this picture please; this is very important. Because as we know Europe has been in large part destabilized by the refugee crisis, and there *is* a very big incentive, one would think, for Europeans to help develop Africa.

But so far, it is not coming from Europe, it's coming from China, India and Japan.

So, the Djibouti-Ethiopia railway just opened yesterday, so this is extremely good news. It opened yesterday, from Djibouti to Addis Abeba, 750 km and it was built by China; it employed about 20,000 Ethiopians and 5,000 Djiboutian, and it will be connected to the standard gauge railway in Kenya, which again, created 30,000 jobs. And this will obviously, among other things, transform the port of Mombasa and it will take cargo and passengers to the Ugandan border in one-tenth of the time it takes by road. A professor from the University of 'Nairobi School of Diplomacy', Prof. Gerishon Ikiara, said, and I agreed, that this whole program will "radically transform African participation in global trade in the next two decades and will catalyze the industrial transformation of Africa."

Now, there is another extremely important project

(next), which is the Transaqua project. Here you see the cover story of a Memorandum of Understanding between the Lake Chad Basin Commission and the Chinese engineering firm PowerChina. Now PowerChina is the company which built the Three Gorges Dam and several other large projects so they really know what they're doing; and they agreed with this contract to do a feasibility study about the Transaqua project.

This is the largest infrastructure project ever entertained in Africa. It was developed in the late '70s by an Italian firm Bonifica, and there, in particular, Dr. Marcello Vichi. Mr. LaRouche has promoted this project since he got news of it,

because it was a perfect way of solving many problems at the same time. As you know, Lake Chad is shrinking; it is presently only about less than 10% of its original size, and it affects the life of the entire people, 40 million people, in the Chad Basin. And naturally, it is already having drought effects and so forth.

The concept is simply to transfer the water from the Congo River, using the unused discharge of the Congo River water going into the ocean. Now, the Congo River is the second largest river in the world and it discharges 41,000 cubic meters/second into the ocean – unused. And the idea is to take only 3-4% of that

water and bring it into Lake Chad. There was a big campaign trying to convince the people in the different states along the Congo River, that it's stealing their water, and so forth, but that was really an effort by the Greenies and it has no substance to it whatsoever.

First of all, the idea is not to take the water from the Congo River, but from the west bank tributaries at an altitude that allows to bring water per gravity until the C.A.R./Chad watershed, which is an elevation of 500 meters, and then pour it

into the Chari River which is a tributary of Lake Chad. So this way you would create a 2,400 km long waterway which would

bring eventually 100 billion cubic meters of water per year into Lake Chad and also create navigable infrastructure.

Obviously, the Republic of Congo would be also a big beneficiary because it would give them access to a navigable waterway, electricity production, regulation of rivers and so forth.

PowerChina is now financing a feasibility study for a first phase of the project which would involve building a series of dams in the Democratic Republic of Congo, the Republic of Congo, and the Central African Republic. It would also potentially generate 15-25 billion kilowatt-hours of hydroelectricity through the mass movement of water by gravity; it would potentially create a series of irrigated areas for crops, livestock, of an area of 50-70,000 sq km in the Sahel zone in Chad, in the northeast of Nigeria, in the north of Cameroon, and in Niger. It would also make possible an expanded economic zone basically creating a new economic platform for agriculture, industry, transportation, electricity for 12 Africa nations.

So PowerChina has put up \$1.8 million for the first phase of the feasibility study and if the construction starts, this is a big project so it's not expected to be finished overnight, but it will take generations: But it will create livelihoods for 40 million people in the basin. And this is just one project, but there are many others. For example, Chinese Foreign Minister Wang Yi is just on a five-nation tour through Africa [Jan. 7-12] and was already in Madagascar, in Tanzania, is going to Zambia, Nigeria, Republic of Congo, and he's inviting all Africa nations to join the Belt and Road Initiative.

(Next) This is the expanded program of railways, nuclear power, just transforming the entire African continent. (Next) These are development plans for Latin America. The blue lines you see there, these are the longstanding, proposed high-speed railway routes in Latin America, which the Schiller Institute has proposed. In 1982, when Mr. LaRouche was

working with President José López Portillo of Mexico on these projects, he called it "Operation Juárez," to refer back to the best traditions of Mexican-American cooperation. And these are all projects which are obvious. If you look at the map of Africa or Latin America, you don't see that kind of infrastructure! If you see some railway, you see it as a small line from a mine to the port to exploit the raw materials, but you don't have infrastructure. And we had this idea, which Alexander von Humboldt, by the way, proposed in 19th century, so it's not that revolutionary; it's sort of obvious.

The red lines are the various Chinese proposals since the BRICS summit in Brazil in July 2014. The solid red line is the northern route of the Brazil-Peru transcontinental rail line. This was already agreed upon between the governments of Brazil and China a year ago; but then they had the coup in Brazil, Dilma Rousseff was impeached, so this came to a halt; also the new government in Peru is very reluctant. But there's a big movement: I just addressed a conference of economists in the Amazon region two months ago, and there's a whole movement, also associated with Fujimori party, who absolutely won the fight for that rail line because it is the step to the future.

There are three additional lines, one line would be including Bolivia into this rail line, and three additional lines through Argentina and Chile; China also wants to build three tunnels between Chile and Argentina to connect the Pacific and the Atlantic.

(Next) This is the Nicaragua Canal which is in the early stages of completion, also built by China. This will increase the speed of global shipping between Belem and Shanghai and cut the current route across the Atlantic and around Africa by 10% of the time.

So I can only mention the most important projects. There are many, many others. For example, China and Ecuador are building a science city in Ecuador where President Correa at the recent state visit of President Xi Jinping said that the collaboration between Ecuador and China will mean that

Ecuador soon will be on the same level as all industrialized countries. They have the idea to overcome poverty forever. The science city is going to have the most advanced fields of science.

Bolivia – Bolivia, which used to be a coca producing country, is now cooperating on space projects with China, with Russia, with India. So there is a completely new mood! I talked with many Africans – there was a big conference in Hamburg just a

couple of months ago, where the Africans said, there is a completely new mood in Africa, there is a new paradigm: China, Japan, India are all investing, and the Europeans, if they don't shape up, they will become marginal and irrelevant. So there is a completely new optimism caused by this dynamic.

Now, just on a diplomatic level, this process of integration is going absolutely rapidly, especially since September last year, when you had on Sept. 2-3, the Eastern Economic Forum in Vladivostok where the integration of the Eurasian Economic Union and the Belt and Road Initiative was on the table. The Japanese Prime Minister Shinzo Abe participated in that conference, and Japan is now massively investing in the Far East of Russia, in terms of energy cooperation. Putin was just in Japan, as a state visit; Abe will go on a state visit to Russia this year. They're talking about settling the conflict concerning the Northern islands, the Kuril Islands. They're talk about a peace treaty between Russia and Japan, and obviously there is a complete strategic realignment going on. President Duterte changed the role of the Philippines from being the aircraft carrier for the United States in the South China Sea, to now, collaborate with China on economic cooperation, and also with Russia. The same by

the way, goes for Turkey, which is now shifting and working with Russia, Iran and Syria, to bring peace to the region.

So there is a complete strategic realignment going on, which the Western media and Western politicians have just not got it yet. But this is very, very interesting.

So, then this continued from Vladivostok, immediately afterwards on Sept. 4-5, the G20 Summit in Hangzhou, where China took real leadership in saying the future recovery of the world economy must be based on innovation *and* he made very clear that this innovation must be shared with the developing countries, not to hold up or hinder their development.

So, it's a completely new paradigm, and I'll say something about that in a second.

Then you continue to the ASEAN meeting in Laos, the BRICS meeting in Goa, India in October, the APEC meeting in Lima in November, and it is involving all of these organizations and spreading very fast.

Why is Europe not joining this? Look, Europe is in bad shape. The EU is collapsing, the people in Italy *hate* by now the ECB, they hate Merkel, they have Schäuble, they hold Merkel responsible for the suffering of the population in Italy which is now reaching dimensions like Greece; Greece was destroyed – one-third of the Greek economy was destroyed by the austerity policy of the Troika. And you know, there's *nothing* left of the idea of unity in Europe. There are borders being built, Schengen is dead; look at the Eastern European countries, they're simply not – the Eastern European and Central European countries are reorienting towards China! The 16+1 this is the Central and East European Countries, they have extensive infrastructure cooperation with China. China is building up the port in Piraeus port in Greece; they're building a fast railway between Budapest and Belgrade, and many other projects.

But the problem with Europe is that at least the European EU bureaucracy and some governments, like the German one, they are still on the old paradigm, the geopolitical paradigm of globalization, of neoliberal policies, and they don't understand that what China has proposed and what is now the basis of a very close and determined strategic partnership between Russia and China they have put on the agenda a different model: To overcome geopolitics by a "win-win" strategy.

Now, most people at least in Europe and in the United States have a very hard time to think that. They cannot imagine that governments are for the common good, because we have not experienced that for such a long time. The common idea of all the think tanks, or most think tanks, is "China must have ulterior motives"; "China is just trying to replace the Anglo-American imperialism, with a Chinese imperialism." But that is not true! I mean, I'm not naïve: I have studied this extensively. I was in China for the first time in 1971, in the middle of the Cultural Revolution. I have seen China, how it was then, I travelled to Beijing, Tientsin, Qingdao, Shanghai, and to the countryside, and so I know what *enormous* transformation China has made in this period.

I went back to China in '96, after 25 years; already then it was breathtaking. But if you look, the Chinese economic model which has transformed 700 million people from extreme poverty to a decent living standard; and China is now committed to develop the interior region as part of their building of the New Silk Road, to eliminate poverty from China totally by the year 2020, and there are only 4 % left in poverty right now.

Now, China is offering their Chinese economic model to all participating countries in this New Silk Road conception and it is in the interest of Sweden. It would be in the interest of Germany because Germany is still, despite the Green insanity which has deformed many brains, is still a productive country.

The German 'Mittelstand' is still producing, I think, the third largest number of patents in the world. It is their natural interest to find cooperation not only in a bilateral cooperation, but in investments in third countries. It would be in the *best interest* of Germany – if Germany is freaked out about the refugees, which really has meant a complete destabilization of the country, why is Germany not cooperating, with Russia, with China, India, Iran, in the reconstruction of the Middle East? I think, now that the

Syrian government has started to rebuild Aleppo, at least building the hospitals, the schools, the Schiller Institute had proposed already in 2012 a comprehensive proposal for the development of the entire Middle East, from Afghanistan to the Mediterranean, from the Caucasus to the Gulf States, and it would be in the absolute self-interest because – sure you have to destroy ISIS and the terrorists with military means. But then you have to create conditions where young people in Syria, Iraq, Afghanistan, Yemen, have a reason to become doctors, scientists, teachers, so that they have a future, that that way you drive out terrorism forever!

And if all the big neighbors would cooperate: Russia, China, India, Iran, Egypt, Turkey, Italy, France, Germany, Sweden, you could change this region in no time! And you will hear about that soon from Hussein.

The same for Africa. The only minister in Germany who is reasonable is the Development Minister Gerd Müller, because he travels all the time to Africa and he says there will be the need for many millions of jobs for the young people of Africa in the next years; if we don't have them to create these jobs, many, many millions of people will flee from hunger and war and epidemics.

So would it not be in the self-interest that all the European nations join hands *with* the Chinese Silk Road initiative, and help to reconstruct and build up the economies of southwest Asia and Africa? I think that that mission would also really help to overcome the disunity of Europe, because you will not solve that problem by looking at your navel; but you will solve that problem by a joint mission for the greater good of mankind.

So, I think that this is all possible. It can happen this year, it can start this year, because China has committed itself to have two big summits this year – one summit will involve all the heads of state of the Belt and Road Initiative, and it can be the year of consolidation of the new paradigm.

Now there are a couple of elements which are also important for this new paradigm, because we are not just talking about infrastructure, and overcoming poverty. The next phase of the evolution of man is not just to bring infrastructure to all continents on this planet, but to continue that infrastructure into close space around us. This is the first time formulated in this way by the great German-American space scientist and rocket scientist Krafft Ehrlicke, who was the designer of the Saturn V of the Apollo project. He had this beautiful vision that if you look at the evolution over a longer period of time, life developed from the oceans with the help of photosynthesis; then you had the development of ever higher species, species with a higher metabolism, higher energy-flux density in their metabolism.

Eventually man arrived. Man first settled at the oceans and the rivers; then with the help of infrastructure, man developed the interior regions of the continents; and we are now with the World Land-Bridge picture – go back to the first image – this

will be, when it is built, the completion of that phase of the evolution of mankind, by simply bringing infrastructure into all landlocked areas of the world, and you will have – with the help of new methods to create water, with modern technologies,

create new, fresh water. For example, if you have peaceful nuclear energy you can desalinate huge amounts of ocean water; through the ionization of moisture in the atmosphere you can create new waters to solve the problem of desertification.

Right

now all the deserts are increasing; with these new technologies you can reverse that, make the deserts green, and just make this planet livable for all human beings!

But this is not the end: Mankind is not an Earth-bound species. Mankind is the only species which is capable of creative discovery, and the collaboration of all nations for space exploration and space research is the next phase of our evolution. Now China has a very ambitious space program.

They already landed the Yutu rover in 2014. Next year, they will go to the far side of the Moon, and eventually bring back helium-3 from the far side of the Moon, which will be an important fuel for

fusion power economy on Earth. Right now, we are very close to making breakthroughs on fusion power. The Chinese EAST program [Experimental Advanced Superconducting Tokamak] has reached, I think, 50 million degrees for plasma for several seconds. And just a couple of days ago, the stellarator in Greifswald, Germany, reached 100 million degrees for – I've forgotten how many seconds. But it means that in a few years, we can have fusion power! And that will create energy security, raw materials security, on Earth.

So we're looking at a completely new phase of civilization, and the far side of the Moon is very important because will not have the disturbances of cosmic radiation, as you have on the Earth-facing side of the Moon; the Sun and the Earth – this far side is shielded from a lot of this radiation so it will be possible to put up much better telescopes, you will be able to look into Solar System, into the Galaxy, into other galaxies much, much farther than so far.

And I don't know if any one of you have seen these pictures from the Hubble telescope: If you have not done that, please, go home or next weekend, take the time to look at these pictures from the Hubble telescope. I saw them, and I was completely excited, because now we know that there are – at least – 2 trillion galaxies! Now, I have a good imagination, but I cannot imagine that. It's just too big. And when you see these pictures which have already been taken, you have galaxies which look like the Milky Way; then you have totally different nebulas; you have all formations. And not one galaxy is like the other. Just imagine how big the Universe is?

And we know very, very little! But man is the only species which *can* know! No donkey will ever know about the great galaxies or – no dog will ever be able to breed rabbits to have better breakfast. They all like better breakfast, but

they don't know how to do it. Man is capable of overcoming every limitation, and the mind of man is a physical force in the Universe. We're not outside of the Universe, but what our mind invents or discovers, is part of the Universe. And that is a very exciting thing.

And there is lots to be found out about what is the origin and essence of life. What governs the laws of the Universe? What is the role of the mind in the Universe? I mean, these are all extremely exciting questions, and they all prove that man is not an Earth-bound species. So there is no need to be a Greenie, because we can bring man's knowledge applied to expand our role in the Universe. Even the ESA is now talking about a "Village on the Moon."

Krafft Ehrlicke at the time had said, that building an industrial center on the Moon as a stepping stone for further travel of space will be important. And you now see the shaping up of new economic platforms. The first platform, Mr. LaRouche has developed this notion of an economic platform to signify a period of economic development which is governed by certain laws, like for example, the development of the steam engine created a new platform; the development of railway created a new platform; fission is creating a new platform. And that platform is always governed by the most advanced technologies of that time. And you can already see that this infrastructure development of close-by space, the first platform is simply that man is able to reach the orbit! That's not self-evident. If you would have told man in the Middle Ages that you will get on a spaceship and go into orbit, he would have said you're crazy!

Now we can already see we have manned space travel and we can now connect to where the Apollo project stopped after the assassination of Kennedy, 40 years ago; but now China, India, Russia, they all continue that process. India has also been extremely ambitious space project.

And so, the first economic platform will be simply to leave the planet Earth and to go into orbit; the second economic platform of space research will be to have an industrial base on the Moon and to eventually start to produce raw materials from

space. Because you will, as this continues, not always transport materials from the Earth for your space travel, but once you have fusion as a propulsion fuel where the speed will become much larger, you will be able to take materials from asteroids, from other planets, for your production and your requirements in space. And then longer space travel between planets as the third platform, which is already visible.

Now, I could – this is very exciting, and once you start to think about it, it shows that mankind is really capable of magnificent achievements, and that we should really overcome geopolitics. Geopolitics is like a little, nasty two-year-old

boy who is not yet educated and who knows nothing better than to kick his brother in the knee. Now that's about the level of geopolitics.

What Xi Jinping always talks about is that we have to form a "community of destiny for the common future of mankind," and that is exactly what the Schiller institute set out in '84, when we said we have to fight for the common aims of mankind. And these common aims of mankind must come first, and no nation should be allowed to have a national interest or the interest of a group of nations, if it violates this higher common aims of mankind. And the areas of working together, a crash program for fusion, space cooperation, and breakthroughs in fundamental science.

All of this however must be combined with a Classical Renaissance, a dialogue of cultures on the highest level, and we have already very successfully at Schiller Institute conferences, practiced that, where we had European Classical music, Bach,

Beethoven, Verdi, Schubert, Schumann; Chinese Classical music, Indian poetry. You have this coming Saturday in New York, a

beautiful event on style of civilizations, of cultures, where we will have a Chinese professor talking about literati painting.

You know, in Chinese painting, you have poetry, calligraphy and painting, in one. And for Westerners, it's a complete revelation, because this does not exist in European painting. People get completely excited because they discover that there are beautiful things to discover in other cultures! And once you study and know these other cultures, xenophobia and racism disappears! Because you realize that it's beautiful that there are many cultures, because there are universal principles to be

discovered in music, one musician will immediately understand another musician because it's a universal language. Scientists speak a universal language; they understand each other.

And so the future of civilization will be a dialogue between Plato, Schiller, Confucius, Tagore, and many other great poets, scientists of the past. So, if you give every child access to these things, which is also in reach, I can see that we will have

a new era, a new civilization of mankind. And I would invite all of you to not just look at it, but be part of it.

[applause]

**Helga Zepp-LaRouche løfter
tilhørere til sublime højder,
på Schiller Institut/EIR-**

seminar i Stockholm.

Uddrag på dansk af Helgas tale

12. jan., 2017 – Sublimt er det eneste, passende ord til at beskrive Helga Zepp-LaRouches intense og smukke præsentation og den atmosfære, hun skabte hos tilhørerne, med 60 deltagere (lokalet var helt fyldt) på Schiller Instituttets/EIR's seminar, der blev afholdt i Stockholm den 11. januar, med titlen, »Donald Trump og det Nye Internationale Paradigme«. Helga Zepp-LaRouches optræden var ikke annonceret på forhånd, og hun skabte en stor succes for hele anledningen med arrangementet. Hendes tale bevægede tilhørerne til at adressere den grundlæggende, epistemologiske – erkendelsesteoretiske – dybere mening med Den Nye Silkevej, og meningen med menneskehedens udvikling i universet. Denne dybere mening rørte endda de tilstedeværende diplomater. En ambassadør fra et betydningsfuldt, asiatisk land indledte under diskussionsperioden en diskussion om netop nødvendigheden af at adressere disse bredere kulturelle og menneskelige implikationer.

Alt i alt var sytten diplomater til stede, heriblandt syv ambassadører! (Dette har intet fortilfælde i LaRouche-bevægelsens historie i Sverige.) Fire europæiske lande var repræsenteret, ni lande fra Asien og fire lande fra Afrika. En kinesisk reporter kom til sit andet seminar, talte med Helga og tog billeder. Blandt de øvrige deltagere var kontakter fra forskellige svenske sammenslutninger, der arbejder for venskab med Rusland, Ukraine, Syrien, Yemen, Somalia, området omkring Det baltiske Hav (Østersøen) og en anden gruppe, der arbejder for at forlade EU, så vel som også tre kontakter fra erhvervslivet og mangeårige aktivister i den svenske LaRouche-bevægelse.

Formanden for Schiller Institutet i Sverige, Hussein Askary, præsiderede seminaret og bød deltagerne velkommen. Dernæst holdt Helga Zepp-LaRouche hovedtalen, der havde en håbefuldt vision for verden. Hun gav en vurdering af de aftrædende neokonservatives og etablerede mediers igangværende kamp for at afvise berettigelsen af valget af Donald Trump. Hun påpegede den brede reaktion på den af de neoliberale anstiftede katastrofe, som værende det reelle grundlag for valget af Trump, så vel som også andre lignende reaktioner i hele verden, og sagde, at det er dér, man skal lede efter grunden til, at Trump blev valgt, og ikke i nogen computerhacking. Eftersom tilhørerne for det meste bestod af nye folk, fremlagde hun Schiller Institutets historie, der samtidig er historien om politikken med Den Nye Silkevej. Hun beskrev processen med, at økonomien udvikler sig fra en platform til en anden og påpegede den kinesiske politik for at satse på den næste, økonomiske platform gennem en Månebaseret industriel udvikling, for menneskeheds videre udvikling som en art, der ikke er bundet til planeten Jord. Kinesernes motivering for deres globale politik kom frem under diskussionsperioden, i sammenhæng med Afrika. Helga understregede her, på basis af sin baggrund med mangeårige studier af Kinas historie og konfuciansk tankegang, at hendes konklusion er, at Kina virkelig forfølger en »win-win«-politik baseret på det konfucianske begreb om at tilstræbe visdom og harmoni. Hun understregede nødvendigheden af en klassisk renæssance for, at det Nye Paradigme kan blive en succes, og at dette ikke er et punkt, vi kan overlade til Donald Trump.

Efter Zepp-LaRouches hovedtale gav Hussein Askary en kort gennemgang af perspektivet for Sydvestasien og Afrika. Dernæst holdt man en pause, hvor man nød kaffe og wienerbrød, der var doneret af en kontakt. Mange af deltagerne brugte lejligheden til at få taget deres foto sammen med Helga, og til at samtale med hende. To ambassadører, én fra Sydøstasien og én fra Sydvestasien, opsøgte Helga for at give udtryk for deres dybeste påskønnelse af hendes præsentation og skønheden i

hendes tankegang.

Denne begivenhed var et sandt gennembrud for vores organisering i Sverige, med en kvalitet og intensitet, der vil bevæge vores politiske arbejde i dette land ind i nye dimensioner.

Uddrag af Helga Zepp LaRouches tale ved Schiller Institut/EIR-seminar i Stockholm, 11. januar, 2017

Lad mig begynde med valget af Trump. Jeg har aldrig, i hele mit politiske liv, der er temmelig langt, flere årtier – jeg har aldrig i hele mit politiske liv set et sådant hysteri på vegne af de neokonservative, på vegne af etablissementets politikere, på vegne af de liberale medier, som med hensyn til Trump. Det skal indrømmes, at Trump ikke opfylder Baron von Knigges regler for god opførsel – han var en tysker, der i det 18. århundrede udviklede reglerne for god, diplomatisk opførsel. Men årsagen til [fremkomsten af] Trump er, at han simpelt hen lovede en afslutning af det politiske paradigme, der lå til grund for otte år med George W. Bush og otte år med Barack Obama, og som var en direkte fortsættelse af Bush-Cheney-politikken.

Og det var en god ting, for det var helt tydeligt, hvis Hillary Clinton havde vundet valget i USA, at alle de politikker, hun forfulgte, inklusive en flyveforbudszone over Syrien og en ekstremt krigerisk politik over for Rusland og Kina, ville have betydet, at vi ville have været på en direkte kurs til Tredje Verdenskrig. Hvis I har nogen tvivl om dette spørgsmål, vil jeg med glæde besvare jeres spørgsmål under spørgsmål & svar perioden.

Så den kendsgerning, at Hillary ikke vandt valget, var ekstremt vigtigt for bevarelse af verdensfreden. Jeg mener,

at, af alle de løfter, Trump hidtil har afgivet, så er den kendsgerning, at han sagde – og gennem udnævnelsen af disse forskellige medlemmer af kabinettet, hvis de alle sammen kommer igennem nomineringsprocessen i Senatet – at han vil normalisere relationerne mellem USA og Rusland, efter min mening *det vigtigste skridt*. For, hvis relationen mellem USA og Rusland er ordentlig og baseret på tillid og samarbejde, så mener jeg, der er et grundlag for at løse alle andre problemer i verden. Hvis denne relation er som modstandere, så er verdensfreden i ekstrem fare.

Så efter min mening er der grund til at tro på, at dette vil ske. Den russiske reaktion har været meget moderat, men optimistisk omkring, at dette kan ske. Ser man på udnævnelserne, så er der flere kabinet-medlemmer og andre personer på andre høje poster, der også går ind for at forbedre relationen med Rusland, såsom Tillerson, der angiveligt skal være udenrigsminister; general Flynn, der er en konservativ militærmand, men også går ind for normalisering med Rusland, og mange andre, så jeg mener, det er et godt tegn.

Hvis man ser på reaktionen fra den neokonservatives/neoliberales side på begge sider af Atlanten, på dette valg af Trump, så kan det kun beskrives som *fuldstændig* hysterisk. *Washington Post* har en artikel i dag, »Hvordan man fjerner Trump fra embedet«, og kalder ham en løgner, og enhver nedsættende ting, man kan forestille sig, fuldstændig utroligt; reaktionen i Tyskland var – [forsvarsminister Ursula] von der Leyen sagde morgenen efter valget, at hun var »dybt chokeret«, dette var »forfærdeligt«, dette var en katastrofe, og sådan bliver det ved. Så de er endnu ikke kommet sig.

Og så er der naturligvis rapporterne fra de forskellige amerikanske efterretningstjenester, Clapper, Brennan, Comey fra FBI, og de offentliggjorde alle sammen den kendsgerning, at det var russisk hacking af e-mails fra DNC og Podesta, der

skulle have stjålet valget, fordi de angiveligt skulle have ændret amerikanernes mening til at stemme på Trump.

Jeg mener, at dette er latterligt. Ikke alene har mange cyber-eksperter i Europa, og også i USA, allerede sagt, at alle tegnene tyder på, at der ikke var nogen hacking, men at et insider-læk, der røbede denne information, er mere sandsynligt, og der findes absolut *ingen* beviser på, at det skulle være russisk hacking. Det, der selvfølgelig bliver mørklagt med denne historie, er, hvad handlede »hackingen« om? Det var »hacking« af e-mails, der beviste, at Hillary Clinton manipulerede valget imod Bernie Sanders! Det taler man ikke længere om; men hvis der var nogen tænkning, ville jeg sige, hør her – og der er mange mennesker, der indser, f.eks. en meget betydningsfuld fransk efterretningsmand, Eric Danécé, der er en tænketank-person på højeste niveau i Frankrig, og som sagde: Det er helt klart, hvorfor de udgav denne historie, for de neokonservative måtte forvente den store udrensning, og mange af dem ville miste deres position, og det er grunden til, at de alle blev enige om denne historie og ændrede narrativen.

Den virkelige narrativ er, at det var det neoliberale globaliseringssystemets uretfærdighed, der simpelt hen krænkede flertallet af befolkningens interesser, især i »rustbæltet«. I valgkampen var Hillary Clinton så arrogant, at hun ikke engang tog til Ohio eller nogle af de andre stater, der tidligere var industrialiserede. Man må indse, at dér – at USA, i modsætning til, hvad man for det meste rapporterer i de vestlige medier i Europa, befinder sig i en tilstand af økonomisk kollaps. De har for første gang [nogensinde] en faldende forventet levealder; der er én indikator, der viser, om det går et samfund godt eller skidt, og det er, at den forventede levealder stiger eller falder. I USA falder den for både mænd og kvinder. I den 16 år lange periode med Bush-Cheney og Obama, som man kan tage som en samlet pakke, er selvmordsraten firdoblet i alle aldersgrupper; årsagerne er alkoholisme,

narkoafhængighed, håbløshed, depression pga. arbejdsløshed. Der er omkring 94 mio. amerikanere i den arbejdsdygtige alder, der ikke engang er talt med i statistikken, fordi de har opgivet ethvert håb om nogensinde igen at finde et job. Hvis man for nylig har rejst i USA, så er USA virkelig i en forfærdelig forfatning; infrastrukturen er i en forfærdelig tilstand, og folk er simpelt hen ikke glade.

Så valget, og narrativen var derfor årsagen til, at Hillary blev stemt ude, fordi hun blev opfattet som den direkte fortsættelse af disse 16 år, og forsøget på at ændre denne narrativ ved at sige, at det var »russisk hacking«, er temmelig åbenlys.

Men nu er der 10 eller 9 dage tilbage, til den nye præsident indsættes. Og det er ikke en periode for afslapning, for igen, Obamas gamle team forsøger på en måde, der ikke har fortilfælde, at skabe omstændigheder for den tiltrædende præsident Trump for at tvinge ham til at fortsætte Obamas kurs. For kun et par dage siden begyndte de f.eks. en deployering af amerikanske tropper og NATO-tropper, der skal deployeres ved den russiske grænse i De baltiske Lande, i Polen og Rumænien, via den tyske by Bremerhaven, hvor 6.000 tropper landede med tungt militærudstyr; f.eks. amerikanske Abrams tanks, Paladin artilleri, Bradley kampvogne, 2.800 stk. militært isenkram, 50 Black Hawk helikoptere, som involverer 1.800 stk. personel; 400 tropper, der skal tilknyttes de 24 Apache-helikoptere.

Denne deployering skal selvfølgelig være en provokation mod Rusland, og det er meningen, at det skal gøre det meget vanskeligt for Trump at begynde at forbedre relationerne.

Et andet område, hvor man kan se dette forsøg på at tvinge Trump, er med spørgsmålet om THAAD-missilerne i Korea, hvor Nordkorea nu har hævdet, at de kan lancere deres ICBM'er overalt, til enhver tid; og iflg. kinesiske eksperter er USA alene ansvarlig for, at Nordkorea opfører sig på denne måde.

Sydkorea med den fratrædende præsident Park Geun-hye, der muligvis snart bliver afsat ved en rigsretssag, måske inden for få dage eller uger; hun gik med til at få en specialbrigade med en 1.000-2.000 mand stor specialenhed, der i tilfælde af krig angiveligt skal eliminere Pyongyang-kommandoen, inkl. Kim Jong-un; og dette forværrer situationen, for i betragtning af sådanne tings historie, kan man ikke vide, hvornår øjeblikket til sådanne handlinger kommer.

For det tredje ses det af deployeringen af det amerikanske hangarskib *USS Carl Vinson* til Asien, i nærheden af Kina. Dette hangarskib er et atomdrevet skib af Nimitz-klassen, og det vil ankomme præcis den 20. januar, den dag, Trump overtager embedet. *Global Times*, den officielle kinesiske avis, sagde, at denne deployering har til hensigt at ødelægge potentielle forhandlinger med Kina og andre lande i området; det skal selvfølgelig også slå en sur tone an i de amerikansk-kinesiske relationer.

Der er andre bestræbelser på at ændre og bestemme narrativen i perioden efter Obama. Ash Carter, USA's forsvarsminister, har netop holdt en pressekonference, hvor han sagde, at det kun var USA, der bekæmpede ISIS i Syrien. Der skal en solid portion frækhed til at sige dette, for alle i hele verden ved, at, uden præsident Putins beslutning om at intervenere militært i Syrien, med start i september 2015, og med enorm støtte fra russiske luftstyrker til de syriske troppers kamp, ville denne militære situation i Syrien aldrig have udviklet sig. Og det var tværtimod USA's meget tvivlsomme opførsel, hvor de støttede diverse terroristgrupper, der forlængede denne proces og forsinkede den.

Men også som et forsøg på at tvinge narrativen var selvfølgelig John Kerry, der for en uge eller så siden holdt en tale, hvor han sagde, at det var det Britiske Parlament, der skulle have forhindret den amerikanske militærintervention i Syrien. Alle disse mennesker må tro, at hele verden har en meget kort hukommelse, for jeg husker ganske tydeligt, at det

var general Michael Flynn, der i sin egenskab af leder af DIA [Defense Intelligence Agency] offentligt udtalte, at det var Obama-administrationens plan at opbygge et kalifat i området med det formål at få et regimeskifte imod Assad, og han blev dernæst fyret af [DNI] Clapper. Og der ligger en vis ironi i det faktum, at her sidste fredag mødtes Trump med Clapper, Brennan og Comey i Trump Tower, hvor disse tre herrer ville imponere Trump med deres historie om den russiske hacking; den anden person, der var sammen med Trump, var general Flynn, der nu sidder i førersædet [til at blive national sikkerhedsrådgiver]. Så man kan forvente, at sandheden ikke bliver undertrykt i al evighed. Det var faktisk kort før den amerikanske militære intervention i 2013, den amerikanske militære aktion var planlagt til at skulle finde sted om søndagen; det havde vi fra velunderrettede kilder i Washington, og i sidste øjeblik tog formanden for generalstabscheferne, general Martin Dempsey, hen til Obama og sagde, »De bør ikke starte en krig, når De ikke ved, hvordan den vil ende. Og hvis De ikke spørger Kongressen, bliver De stillet for, eller risikerer at blive stillet for en rigsret.« Kun pga. dette spurgte Obama den amerikanske Kongres, og Kongressen stemte nej, og den amerikanske intervention blev forhindret.

Så det forholdt sig altså helt anderledes. Og dette forsøg på at fikse narrativen vil ikke lykkes.

Jeg kan ikke sige, hvordan denne Trump-administration vil blive. Jeg nævnte vist det ene punkt, jeg er sikker på: Jeg tror, vi sandsynligvis først i februar eller endda hen i marts får at se, hvem, der faktisk vil være i hans regering, hvem, der vil blive godkendt af Senatet. Men der er andre interessante elementer: Trump havde f.eks. i sin valgkampagne lovet at investere \$1 billion i fornyelse af infrastrukturen i USA. Det er virkelig godt, som jeg sagde, for USA har et presserende behov for at blive udbedret. Det vil imidlertid kun virke, hvis et andet af Trumps løfter, som han lovede i

oktober i North Carolina, om, at han ville indføre det 21. århundredes Glass/Steagall-lov, bliver ført ud i livet, for det transatlantiske finanssystem er stadig på randen af bankerot. Vi kunne få en gentagelse af det finansielle sammenbrud i 2007-08, hvad øjeblik, det skal være; og *kun*, hvis vi får en Glass/Steagall-lov i Franklin D. Roosevelts tradition, det, som Roosevelt gjorde i 1933 ved at opdele bankerne, ved at fjerne det kriminelle element i banksystemet, og dernæst erstatte det med en [statslig] kreditpolitik i Alexander Hamiltons tradition, kan man råde bod på denne situation. I modsat fald kan man ikke finansiere \$1 billion til infrastruktur.

Helgas tale kan ses her:
https://www.youtube.com/watch?v=cdl0Hxg_Ubc

Engelsk udskrift af hele talen kan læses her:

For fredens skyld må Obama opgive sin Nobelpris

Leder fra LaRouchePAC, 10. januar, 2017 – Med blot få dage tilbage af sit præsidentskab fortsætter Barack Obama med at optrappe en potentiel krigskonfrontation med Rusland, mens hans regimeskiftkriges dødbringende kaos, i Libyen, Yemen og Afghanistan, fortsat forværres.

Foruden en ny, hurtig deployering af yderligere 6.000 soldater til Ruslands grænser, med fuld jord-og-luft kampbevæbning, er Obama og hans Pentagonchefer gået i gang med at skabe en 2.000 mand stærk »dræberenhed«, der skal uddannes til at myrde nordkoreanske ledere. Obama har indledt, været med til at starte eller fortsat ni separate krige, mens han har været

præsident, alle uden bemyndigelse fra, eller blot væsentlige konsultationer med, Kongressen. Han er den eneste præsident i USA's historie, der har været i krig hver eneste dag i to konsekutive embedsperioder, som kongresmedlem Ron Paul påpegede på sin webside 9. jan. Hans dronedrab stiller George W. Bush' i skyggen, og hans erklærede politik for dronedrab fjerner grundlæggende set enhver grænse for præsidenters magt til at dræbe via droner overalt i verden.

Nogle af disse handlinger, såsom Obamas massive, \$115 mia. store bevæbning af saudiarabiske styrker for at bombe og invadere Yemen, har haft et sandt folkemord til følge; nogle af disse handlinger har næret fremvæksten af flere terroristgrupper; andre truer med generel krig med Rusland og/eller Kina.

At denne krigspræsident kan prale med en Nobels Fredspris er en vederstyggelighed og en trussel mod freden, både i krigen i Syrien, og i hele verden.

Den 9. jan. krævede Schiller Instituttets præsident Helga Zepp-LaRouche, at præsident Obama tilbageleverede Nobels Fredspris, som han fik i 2009 kort tid efter, at han overtog embedet. Pentagon har netop annonceret »dræberenheden« i Korea – en afgående præsident sammen med en koreansk regering, der selv er ved at blive fjernet gennem en rigsretssag! – samt de store, nye styrker, der nu deployeres, for at »standse russisk aggression« i Europa.

Det er nødvendigt at respondere til sådanne eskalerende krigshandlinger i Obamas sidste dage i embedet, med et krav om, at han omgående skal tilbagelevere sin Nobels Fredspris; og at dette krav udbredes internationalt og fortsætter efter, at han har forladt embedet.

Hvis Obama tvinges til at opgive sin uretmæssigt tildelte Fredspris, vil hans administrations forsøg på at tvinge det tiltrædende Trump-team til at *fortsætte* disse krige og

stormagtskonfrontationer blive slået ned. Hans sidste øjeblikke optrapninger er nu i færd med at skabe så meget kaos og forvirring for hans efterfølger som overhovedet muligt.

Krigene, og truslerne om krige, kan få deres helt eget liv, med mindre de tilbagevises, og det på en synlig og stærk måde.

For fredens og udviklingens skyld må Obamas fredspris inddrages eller opgives.